

Sevgili Okuyucular

Hepinizin eksiksiz olarak takdir edeceğinizi kesinlikle bildiğimiz bir hususu, tekrar belirtmek istiyoruz: Metapsişik Derneği "psişik olanla" değil, psişik olanın "sebepleriyle" meşguldür. Bu bakımdan, parapsikolojik araştırmalar bizler için amaç değildir. Psişik olanın niteliklerini öğrenmek isteyenler bir araya gelirler, diğer örneklerine de dikkat ederek, kendi araştırma kurumlarını kurarlar ve o çok sevdikleri psişik fenomenlerin insanı şaşkına çeviren dünyasında yollarını yürürler. Zira, Derneğimiz'in yolu - izi bellidir; biz bunları, yani psişiğin ne olduğunu gösteren olayları ziyadesiyle yaşadık, tatmin olduk ve aktarmayı yaptık.

Ruhçuluğu ancak lûgat manasında bilip de, "kendini bilmez'in" teki Ruhçuluk öldü diyor. Niçe de "Tanrı Öldü" demişti, ama Niçe artık yaşamıyor. Tanrı Mutlak Varlık'tır. Ruh O'nun nefesidir. O'ndan sudûr eden kudretin yokluğu olmaz. Yokluğu varlıkla anlarız. Demek ki, yokluk yoktur. Var olanın da yokluktan haberi yoktur. Öyleyse, yokluk da yoktur. Hep doğuşlar vardır. Hep var oluş vardır.

Metapsişik Derneği birçok safhalardan geçerek, gerçek RUHÇULUĞA Hizmet Safhasına adımını attı: RUHSAL İDARE MEKANİZMASI BİLGİSİNİN MEŞALESİNİ YAKARAK, TEDRİCEN GELİŞEN BİR HIZLA, TÜM İNSANLIĞI AYDINLATACAK OLAN OLGU ve BİLGİLERİ YAYMA VAZİFESİNİ YERİNE GETİRMEK ÜZERE, NUR ÜSTÜ NUR RİM'İN EMRİNE GİRMEKTE KENDİNE DÜŞEN HAZIRLIĞIN İÇİNDEDİR.

Dünya ufkunun karanlık bulutları ve onun nursuzluğuna sığınmış olanların hepsi, "yanacak olan MEŞALENİN" gözleri kör edici ışığı ile aydınlanacaktır. Bu ışığı yayan güneşin ufuktan yükselmesi yakındır; ne mutlu o ışığı ilk görüp de, şükredebilenlere...

Gelip geçmiş "uyanış devirlerinin" en görkemlisi, en ulusu, en müteali kapılarımıza dayandı.

Kendinizdekileri yok edin ki, yeni olana yer açılınsın... Ne kadar boş isek o kadar dolarız. Şimdiye kadar kendi kandilimizle aydınlandık, bundan sonra KENDİ GÜNEŞLERİYLE AYDINLANACAĞIZ.

Ruhsal İdare Mekanizması, etraftan gelen bütün yıkıcı, menfi tesirlere rağmen, Yüksek Maksat ve Gayesine doğru şaşmadan, durmadan, hızla yürüyecektir.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Vicdanın Mahiyeti Nedir?

VİCDAN REALİTESİ

Bunun anlaşılabilmesi için muhtelif suretlerde ileri sürülen tevzileri gözden geçirmek gerektir. Bunların kısmı azamî filozofik mahiyette olan iddialardır.

● Vicdan, anadan doğmadır diyenlere göre, adeta bir nevi iç güdüdür. Vicdanın hükümlerine ve duygularına dikkat eden herkes, bunların kendiliğinden, adeta doğrudan doğruya oluverdiğinin farkına varır.

Başkalarının yahut herhangi bir iş hakkında tereddütsüz hüküm vermemiz ve bir işi vazife telâkki etmemiz gibi davranışlar insanda doğuştan mevcuttur.

Filozofların bir kısmı ve Rouseau iyi ve kötüyü ayırt etmekte, vicdanı yarılmaz bir yargıç telâkki ediyorlar.

İyi ve kötüyü doğrudan doğruya sezme bizi muktedir kılan ana kuvvet,

ruhun doğuştan getirdiği bir melekedir.

● Kant'da ise durum biraz değişiktir: Ona göre *vicdan ahlâkî bir kanundur ve aklın mahiyetinden doğmuştur. Yani hareketlerimizi idare eden bir akıldır.*

Kant'a göre, akıl pratik sahaya yayıldığı zaman "yapmalısın, yapmakla mükellefsin" şeklinde emir hâlini alır. Bu emirler ahlâkın tek unsurudur ve vicdan da budur.

● Vicdanı, eğitim ve tecrübe eseri olarak kabul edenler de vardır. Meselâ kendini severlik duygusu, hayat tecrübesi azaldıkça, toplumun saadeti için çalışmanın kendimizi daha mutlu edeceği neticesine döner. Karşılık aramayan duygular meydana gelir.

● Bir de sosyolojinin iddiası vardır: Ferdî vicdanı, kolektif vicdanın bir kişide kendini göstermesi olarak kabul eder. Herkes toplumun ortak ahlâkını

kendine göre, özel şekilde anlar. Burada bahsedilen fikirlerin hepsi, teker teker, çeşitli açılardan doğruyu ifade etmektedirler. Ancak bunlar vicdan seviyesinin, kendi arasındaki sıralanışı, tezahür ediş şeklinin bir ifadesidir.

"Anadan doğma olan iyiyi kötüden ayırma melekesi" hareketlerimizi idare ederken, akıl kendine vasıta kılar. Cemiyetin ortak ahlâkına uymak, maşerî bir dayanışmanın zureti ve icapları olmaktadır. Maşerî dayanışma ise bir terbiye neticesinde şekil bulur ve ferdin ruhunda vicdanî duyguların tezahürüne yol açar."

Vicdanî kabuller ve vicdan anlayışı zamana ve cemiyete göre değişir; fakat bu değişiş, tesadüf ve geliş güzel olmamaktadır. Vicdandaki değişmeler belli bir yön izlerler.

Vicdan, gitgide, kendine has olan sahayı elde etmektedir. Dinî ve ahlâkî

yaptırım ve kurallardan ayrılarak "özel bir mevki" alma yolundadır. Vicdan, gitgide manevîleşmekte, yani ferdin iç yapısına, idrakine doğru hızla ilerlemektedir. Eskiden vicdan, birtakım dış hareketleri emretmekte idi. Şimdi ise, iç hayatımızla ilgilenmekte ve bir niyet temizliği tarzında, yavaş yavaş ortaya çıkmaktadır.

Vicdanın konusu genişlemektedir. İlkel insanın vazifesi, kendi akraba ve kabilelerine karşıydı. Eski çağ sitelerinin hukuk ve vazife hakkındaki kabulü, sitenin duvarlarıyla sınırlıydı.

İnsanların sosyal mevkilerine göre adalet tatbik edilmekteydi. Vicdandaki sürekli mana değişimleri bütün bunları yıkmakta, ahlâkî vazifeleri genişletmektedir.

Zamanımızın insanlığında vicdanın inkişafı, "düşünme ve eleştiri" mekanizması ile birlikte gitmektedir.

Hareketlerin manası hakkında düşünme ve hareketlerin tenkidi esastır. Bunlar hareketlerimizin (fiillerimizin) iyi ve doğru olmasını hedef edinmiştir. Vicdan realitesinde şu ihtiyaçların ortaya çıktığını görebiliriz:

1 - Yaptığımız her hareket bize ve başkalarına tatbik edilebilecek olan genel bir kanuna uygun olmalıdır.

2 - Muhtelif işlerimiz, hüküm ve kararlarımız birbirini yalanlar, birbirine uymaz mahiyette olmamalıdır.

3 - İşlerimiz için kabul ettiğimiz ilkeler, mümkün olduğu kadar bir ve birbirine bağlı bir sistem içine sokulabilmelidir.

Bunlar ferdin bilgisi ve uygulamasıyla ilgili faaliyetini tayin etmektedir.

Ferdî eğilimlerimiz ne olursa olsun vicdanda, vazifelerimizi fikrî bir temele (türlü yönden gelen bilgiye) dayandırmak ve makul olmak esastır.

Neo-Spiritüalizma'nın elimizde bulunan başlıca eserlerine göre vicdanın tanımını yapmak, vicdan realitesi hakkında müphem olan bazı bilgilere, tasvirlerle ulaşmamız kabildir.

Şüphesiz ki, vicdanın gerçek mahiyeti ve insan ruhunun tekâmülündeki esaslı mevkii hakkında kesin bir bilgimiz mevcut değildir. Fakat, müşahede ettiğimiz şudur ki: Vicdan, gitgide, kendine has olan sahayı elde etmeye, özel bir yer bulmaya doğru ilerlemektedir. Bu öyle bir

"özel yer"dir ki, kapsamı hakkında şimdiden bir şey söylemek boşa giden bir gayretçilik olacaktır.

Vicdanın açıklamasını muhtelif açılardan yapmak mümkündür:

1 - Vicdan, maşerî ahlâk kaidelerinin üstünde, insan ruhunun takip edeceği "kaderî" tekâmül yolunu gösterir. (Gösterge gibidir.)

Bu tekâmül yolu, bellidir ki: Ruhun kudretleri nispetinde aşılacaktır.

2 - Vicdan öz varlığın içinde cereyan eder. Böylece vicdanın temposu dışarıdan alınacak bir mahiyeti kendinde bulundurmaz.

Filil ruhta tahakkuk etmesi kâfidir. Vicdan mekanizmasının sorgu hâli için kaba file ihtiyaç yoktur. Ruhun bunu yaşaması, sorgu hâlinin doğması için kâfidir.

3 - İnsan ruhu muayyen bir anlayış ve fehim kudretine ulaşmadıkça, vicdan, ruhun tekâmülüne faydalı olmaktan uzak kalır.

Bilgi ve vicdan yanyana bulunurlar.

4 - Bundan dolayı vicdan sesi idrakimiz nispetinde işitilir ve fehim kudretimizle, beraber tatbik edilir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

5 - Vicdanın takdiri herkes için aynıdır. Bu şundan ileri gelir:

Vicdan mekanizması, serbest irade ve muhayyile ile meydana getirilen ruhî veya fizikî bir fiilin neticesinde faaliyete geçer.

Herkesin irade hürriyeti ve muhayyile kudreti başka başkadır. Sonuç olarak, ruhî ve fizikî fiilleri de değişiktir. Böylece, "vicdan takdiri" herkesde değişik hükümler ortaya koyar. Demek ki:

6 - *Vicdan, yapılan, yapılacak olan, yahut yapılmakta olan hareketlere, ferdin tekâmül seviyesine göre nüfuz eder.*

Bu nüfuz ediş:

a -) Fiil yapıldıktan sonra *pişmanlık*, yahut *saadet* tarzında.

b -) Fiil tamamlanmadan *ikaz* şeklinde.

c -) Fiiliyata geçmeden evvel *öğüt* yahut *bilgi* tarzında kendini göstermektedir.

7 - Vicdanî faaliyet, maddî ve ruhî faaliyetlerin beraberce çalışmasından doğar. Hiç biri tek başına vicdan faaliyeti için yeterli değildir.

8 - Vicdan tatbikatının yapılabilmesi için, mümkün olduğu kadar geniş imkânlar dahilinde olmak üzere, maddî faaliyet-

lere ihtiyaç vardır.

Asrımız böyle bir durumda, tatbikat için pek çok imkânlar vardır. İstikbal vicdanî realitenin zaferi ile sonuçlanacaktır.

9 - Hâli hazır durumda, vicdan tatbikatına ait gerçek tecrübeler, hiç ümit edilmedik zaman ve mekânda ve hiç bir manası olmadığı zannedilen devrelerde zuhur eder.

Demek ki, vicdan tatbikatında şuur ve muhakemenin, (pratik aklın) müdahalesinden âzâde bir ruh kudreti vardır. *Bu ruh kudretinin mayası, ilâhî güzele ve doğruya inançtır ki, orada tereddüt yoktur.*

Şimdi de biraz daha geniş ve değişik açıdan tariflere geçelim:

10 - *Vicdan, mesuliyeti tayin ve takdir eden bir melekedir.*

Kendi kendini mesul kabul edebilen kimse, türlü şekillerde olmak üzere, vicdan realitesiyle irtibat kurabiliyor demektir.

Vicdan realitesinin mümkündür ki, esaslı vasıflarından biri budur.

11 - *Vicdan, hayatın maddî ve ruhî faaliyet hudutlarını tayin eden bir kudrettir.*

Beşerî yaşayışla, ruhî yaşayışı dengede tutar. Ruh tesirinin maddede

müspet şekilde tezahür etmesini ve melekelere inkişafını sağlayıcı faaliyetleri, üstün prensiplere ve gayelere göre düzenler.

12 - *Vicdan, İlahî İrade Kanunları'nın icaplarını bildiren bir ahenktir.* Bu ahenk insan ruhunun tekâmülü nispetinde genişler.

13 - İlahî İrade Kanunları'nın icaplarına göre *tahakkuk edecek tecelliyatı hazırlayan*, insan ruhundaki *vicdandır.*

14 - Vicdan realitesi, bundan dolayı İlahî İrade Kanunları'na uyabilme, onun bir kısım icaplarını hazmedebilme devresidir. Bu devrede insan müdrikesi, söz konusu icapları anlayış ve duyuş noktasından genişletmek ve derinleştirmek yolunda gayret içindedir demektir.

15 - İnsan ruhunun selâmetini ve yükselmesini sağlayan "İlahî Ruhî Tesirlerle" irtibat kurucu meleke, *vicdandır.*

Vicdanın ortaya çıkması, daha üstün bir mekândan tesir almakla mümkündür. Her tesir bir bilgiyi muhtevirdir. Öyleyse, vicdan daha üstün bir bilginin rehberliğinde hareket ettirici saik olmaktadır.

16 - Her şeyin TAN-Devamı S. 31'de

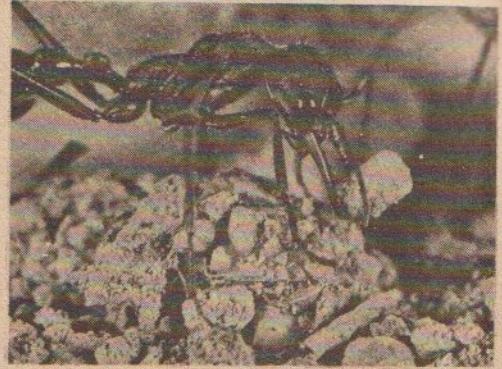
Organize Hayvan Toplulukları

Ergun CANDAN

Ercüment AYANBAŞI

Bitkilerde görmüş olduğumuz, herkes tarafından bilinmeyen bu özelliklerin ve yeteneklerin daha değişik varyasyonlarını, hayvanlar üzerinde de görmekteyiz. Tabii ki tekâmülün daha üst bir basamağında olmaları sebebiyle hayvanlarda görülen zekîce tezahürler daha fazladır ve karışıklık arzeder.

Hayvanlarda en fazla dikkati çeken özellik, onların organize olmuş gruplar hâlinde toplu yaşamalarıdır. Bu toplu yaşam birimlerinin incelenmesi ile buralarda çok ince hesaplara dayalı, çok disiplinli bir yaşam düzeninin işlemekte olduğunu görüyoruz. Hayvanların topluluk hâlinde yaşamaları (organize hâlde, sürü hâlinde değil) pek az görülür. Tekâmül seviyeleri yükseldikçe hayvanlar topluluk hâlinde yaşamaya ve fonksiyon görmeye ısındırılmaktadırlar. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bazı topluluklar yüksek derecede organize olmuş, bazıları ise organize olmamıştır. Organize topluluk belirli görevler yapmak için özelleşmiş üyelerden meydana gelir ve kendi kendine yeterlidir. Topluluğun hayatta kalması bu özelleşmiş üyelerin yakın işbirliğine bağlıdır. Toplu yaşam içindeki her birey iş bölümündeki yerine göre bir vücut yapısına sahiptir.

Karıncalardan örnek verecek olursak : işçi karıncalar değişik irilikteki erkek ve dişilerden meydana gelir. Bir kısmı besin toplarken, bir kısmı da barınakları tamir eder. Asker karıncalar çeşitli koruyucu ve saldırgan silahlarla donatılmıştır. Bunların dış iskeletleri bazen kalın bir zırhla kaplıdır ve çeneleri ısırma elverişli şekilde geniş ve kuvvetlidir. Askerlerin bazıları zehirli gaz etkisi olan bir kimyasal madde çıkarırlar. Karıncaların dünyasında çobanlık yapanlar bile vardır. Bunlar yakaladıkları yaprak bitlerini yuvalarına getirir ve her sabah bunların salgıladıkları tatlımsı mayiyi saçarlar, gündüzleri de bu bitleri salarak beslenmelerine fırsat verirler. *aynen bir çoban gibi.*

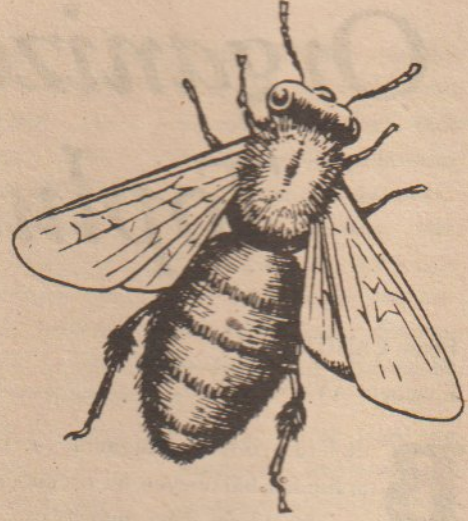
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

BAL ARILARI

Toplu yaşamaya en güzel örnek olan bir diğer hayvan ise arıdır. Bal arısı topluluğunda 3 sınıf vardır; bunlar kraliçe, erkek arılar ve işçi arılardır. Kraliçe ve erkek arının görevi yalnız üremeyi sağlamaktır. İşçi arılar ise besin toplar, balmumu yapar, larvaları besler, yavruları koruyup yetiştirir ve her türlü işi yaparlar. Böyle bir iş bölümü ve vücut adaptasyonu, kovanın iş verimini ve hayatta kalma şansını artırır.

Arılardan bahsetmişken onların mucizevî çalışmaları ve bunun sonucu olan baldan söz etmeden geçemeyeceğiz. Özellikle Kur'an'da da sözü geçen bir hayvan olan arıdan öğreneceğimiz çok şey olsa gerek. Nahl Suresi 68-69. Ayetler şöyledir: "Rabbin bal arısına : "Dağlarda, ağaçlarda ve hazırlanmış kovanlarda yuva edin; sonra her çeşit üründen ye, sonra da Rabbinin, işlemen için gösterdiği yollardan yürü" diye öğretti. Karınlarından insanlara şifa olan çeşitli renklerde bal çıkar. Düşünen bir millet için, bunda ibret vardır."

Bal arısı Kur'an'ın insanlara ibret özelliğini işaret ettiği hayvanlardan belki de en önemlisidir. 1 km. uzaklıktaki bir çiçeğin kokusunu alacak kadar hassas duyarlılara, uzaktaki çisimleri 60 defa büyüterek görmesini sağlayan gözlere, saniyede 500 defa hareket eden kanatlara sahip olan arı, bal özünü büyük bir ustalıklarla çiçekten aldıktan sonra, kovanından çıktığında devreye giren ve uçuşu mesafeyi eksiksiz kaydeden kompüter sistemi sayesinde milim dahi şaşmadan yuvasına döner. Kursağında oluşturduğu şifalı bala hemen yanındaki öldürücü olabilen zehiri karışmaz. Ayrıca vücudundan çıkan

'balmumu plâkaları gece karanlığında kusursuz altıgenler şeklinde örülür ve onlara doldurulan bal özleri ilâhî bir hediye olarak bizlere sunulur.

Tabiatın belkide en kıymetli gıda maddesi olan balın özellikleriyle ilgili bazı hususlara değinmek istiyoruz. Mikrop barındırmayan tek yiyecek olan balda ayrıca; başka hiç bir besin maddesinde bulunmayan ve canlıların temel yapı maddelerinden olan Riboz bulunur. Ayrıca suda eriyen tüm vitaminleri ihtiva eden bal bütün karaciğer hastalıkları, bronşit, romatizma, ülser, deri hastalıkları, kansızlık, zafiyet gibi rahatsızlıklara şifa verir. Beyin dolaşım ve sinir sistemini besler. Bütün bunlarda elbette ki, düşünenler için alınacak dersler vardır.

RUHSAL TEBLİĞLERİN IŞIĞINDA

Kısaca balın özelliklerine değindikten sonra, hayvanların toplu yaşamlarıyla ilgili Mustafa MOLLA takma isimli ruhsal varlığın bir tebliğini aktarmak istiyorum.

ruz. "Hayvanların toplu yaşamaları, kendi içlerinde bir ahenk oluşturmaları, aynen insan topluluklarındaki gibi görünürse de, bu birlikte yaşamadan hayvanlar şuuri birtakım bilgiler almazlar. Yani bir arı diğer bir arıyla mücadele ederken başka bir arı bundan bir intiba edinemez. Bir köpek başka bir köpeği öldürürken onun duyduğu organik acıyı mânen hissedemez. Halbuki insanların toplu yaşamlarının sebebi birbirlerine ders teşkil etmeleridir. Bu da ancak şuur kapasitesi ile ilgilidir.

Eğer dünyada sadece canlı olarak yaşamak icabetseydi, tek bir hayvan zümresi şeklinde yaşamak bunu pekâlâ ifa ederdi. Halbuki canlıların muhtelif form ve kanallarla hayata sevk edildiklerini görmekteyiz. Demek ki, hazırlanmış, kurulmuş bir mekanizma vardır. Bu mekanizmanın içinde iki türlü fonksiyon mütalâa edilir.

1. Şahsiyetin ortaya çıkması.
2. Şahsiyetten önceki hükümler."

Bu tebliğdeki bilgilerin ışığında, düşünürsek, hayvanların her türlü yaşam tarzında ister tek tek, ister grup hâlinde yaşasınlar, şahsiyetin ortaya çıkmasından önceki safhayı yaşamakta olduklarını anlıyoruz. Yani bunlar tamamen otomatik olarak yaşayan, yüksek idareci varlıklar tarafından yönlendirilen, aslında o yüksek varlıkların tekâmüllerine hizmet ederken kendileri de tekâmül eden varlıklardır. Bildiğiniz gibi otomatizmanın bir ucunda otomatik şuursuz davranışlar, diğer ucunda bir yönetim vardır. Aynen bir robotu idare eden zekî, şuurlu bir yönetim gibi. Robotun hareketleri ise tamamen şuursuz ve otomatiktir. Bu insan zekâsının basit bir ürünüdür. Ruhsal yönetim yönünden düşününce de, insanın durumu aynen

böyledir. Daima üst bir irade tarafından idare ediliyoruz. Tekâmülümüze hizmet eden hayatlarımızın plân ve programlanması, bizim gerçek ihtiyaçlarımızı bizlerden çok daha iyi bilen hâmi ve rehber varlıklar tarafından yapılır. Yine onların yardımıyla bizler hiç farkında olmadan bu programı yerine getirmeye çalışırız. İşte insanın burada dikkat etmesi gereken husus, başına gelen olayları ve kendini dikkatle izleyerek programının doğrultusunda tatbikatlara girmesidir. Ancak bu sayede tekâmülümüzde sıçramalar yapabilmemiz mümkün olacaktır. Bu sıçramalar sonucunda genişleyen şuur kapasitemiz oranında, spatyomda, ileriki hayat plânımızın hazırlanmasında söz sahibi olabiliriz. Şuurlu davranışlarda bilerek karar veriş, geleceğe uzanış ve geleceğe uygun adım atışlar bulunur.

İnsanlar genellikle bitki ve hayvanlarla fazla ilgilenmezler. Fakat bazılarımız değişik sebepler ve dürtülerle, özellikle evcil hayvanlarla yakın ilişkilere girmektedir. Şu anda aramızda muhakkak ki evinde kedi, kuş, köpek ve bunun gibi hayvanları besleyenlerimiz vardır. Adeta o hayvan evin bir ferdi gibi olmuştur. Bu tür hayvanların yanında eşitli işlerde kullanılan pek çok hayvan da hayatın günlük bir parçası olmuştur. Bu yakınlığın taraflara karşılıklı olarak neler sağladığını hiç düşündünüz mü? Özellikle evcil hayvanlara düşkün olanlarımız, bunun ardındaki dürtüyü samimi olarak acaba hiç düşündüler mi?

Albert Pauchard'ın tebliğlerinden oluşan "Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları" kitabındaki bir tebliğde, şunlar aktarılmıştır:

"Şu anda bulunduğum yerde hayvanlar ancak dünyada kendilerine bakmış, ken-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Materyalizmin

Dünyası

L. Denis'den

Çeviren: Yavuz KESKİN

(Geçen Sayıdan Devam)

Şu anda bir felsefî doktrini, toplumsal yaşam üzerindeki töreltinsel sonuçları ve etkileri nedeniyle, özellikle yargılamaktayız. Bu açıdan ele alındığında, kadercilik temeli üzerine oturtulmuş bulunan materyalist kuramların tinsel yaşama itici güç olarak, şur-ur-vidan yasalarına da yaptırım olarak hizmet etmekten âciz kaldıkları görülmektedir. Dünya ve hayat konusunda ileri sürdükleri tamamen mekanik özellikli görüş, önce özgürlük kavramını, sonra da sorumluluk duygusunu ortadan kaldırmıştır. Bu kuramlar yaşamak için mücadele kavramını acımasız bir yasa kılıfına sokmuşlardır, yani zayıfların, güçlülerin darbeleri altında ezilmeleri gerektiğini öne süren ve barışın, dayanışmanın, insan kardeşliğinin saltanatını yeryüzünden ebedî olarak kovan bir yasa hâline getirmişlerdir. Ruhlara nüfuz ederek, mutlularda kayıtsızlık ve bencilliğin, yoksullarda ise, kaba güç ve şiddet fikrinin filizlenmesine yol açmışlar, böylece de insanlarda bir ahlâk zaafı baş göstermiştir.

Şüphesiz şerefli, namuslu materyalistler ve erdemli ateistler de vardı, ama bu olumlu nitelikleri doktrinlerine sıkı sıkıya bağlılıklarından ileri gelmemektedir. Eğer erdemliyseler, bu, doktrinleri sayesinde değil, doktrinlerine rağmen onlarda gelişmiş bir özelliştir; bu, onların kişisel naturalarındaki

gizli itici gücün ürünüdür, her türlü safsataya direnç gösterebilir nitelikli vicdanlarının başarısızdır. Cüz'î iradeyi ortadan kaldırarak; entellektüel güç ve yetenekleri, manevî özellikleri kimyasal kombinezonlar ve beynin gri maddesinin salgıları derecesine indirgeyerek; dehayı bir nevroz gibi kabul ederek materyalizmin, insan denen şerefli varlığı küçük düşürdüğü ve hayatın tüm yüce niteliklerini silip attığı sonucuna varılmaktadır böylece.

Şu andaki hayatımızın ötesinde hiç bir şeyin var olmadığı ve insan adaletinden başka bir adaletin mevcut bulunmadığı inancını taşıyan bir insan, pekâlâ şöyle diyebilecektir: Mücadele etmek ve ıstırap çekmek neye yarar ki? Merhametin, cesaretin, dürüstlüğün ne gereği var ki? Neden kendimi zora sokup iştahlarımı, arzularımı yatıştırayım? Eğer beşeriyet kendi hâline bırakılmışsa, eğer hiçbir yerde onu yargılayacak, ona yol gösterecek, onu destekleyecek zeki ve hakkaniyetli bir güç mevcut değilse ne yardım umabilecektir? Sınavlarının yükünü kim hafifletecektir?

Eğer evrende mantık,adalet ve aşk-sevgi diye bir şey söz konusu değilse; eğer varlıkları ve dünyaları düşüncesiz, ruhsuz ve şursuz bir alınyazısının boyunduruğu altında inleyen kör güçten başka bir şey yoksa; işte o zaman-ideal de, iyilik de, tinsel güzellik de
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

kuruntu ve yalandan başka bir şey değil demektir. Ve insan, yaşamın amacını tinsel güzelliklerin içinde değil, kaba-saba realitenin içinde; görev duygusunun içinde değil, zevklerin içinde aramak zorunda kalacak ve bu amaca ulaşmak için de çıkar sağlamayan her türlü duygululuğu bir yana atacaktır.

Eğer hiçlikten gelip hiçliğe gidiyorsak, eğer canı ile bilgeyi ve bencil ile fedakârı aynı alinyazısı, aynı hiçlik bekliyorsa; eğer tesadüf konbinezonları sonucunda, bir kısım insanlar zora koşuluyor ve bir kısım insanlar da mutluluğa ve şerefe garkediliyorsa, işte o zaman şunu, yani umudun bir düş olduğunu; acı çekenler için teselli, kader kurbanları için adalet diye bir şeyin mevcut bulunmadığını haykırmak gerekecektir. Kendini dünyanın doğal seyrine kaptırmış olan beşeriyet amaçsızlık, ışıksızlık içinde tinsel yasadan yoksun hâlde doğum ve ölüm olayları yardımıyla yenilene yenilene el yordamıyla ilerlemekte, bu iki olay arasında sallanıp durmakta ve de gece karanlığındaki bir kıvılcım kadar bile iz bırakmadan geçip gitmektedir.

Böyle doktrinlerin etkisi altında, şuur ve vicdana, sesini kısmaktan ve yerini hayvansal içgüdüye terketmekten başka bir yol kalmamakta; çöşkunun, heyecanın yerini hesap zihniyeti; ruhun yüksek nitelikli özlülerinin yerini ise zevk düşkünlüğü kapmaktadır. O zaman da herkes yalnız kendini düşünmeye başlamaktadır. Tabii bunun sonucunda da hayattan bıkmaya, tikslenme duygusu ile intihar düşüncesi çalmaktadır mutsuzların kapısını. Böyle gittiği takdirde varlıklılara dış biler duruma gelen yoksullar bu kaba-saba ve maddî uygarlığı paramparça edeceklerdir.

Ama hayır, bu olmayacaktır; bu duru-

ma karşı düşünce ve mantık başını dikleştirmekte, bu yıkıcı doktrinleri protesto etmekte ve şöyle seslenmektedir: İnsan eğer mücadele ediyorsa, çalışıyorsa, ıstırap çekiyorsa bu hiçlikte yok olmak için değildir; madde her şey demek değildir; düzen ve ahenk yasaları gibi ondan üstün yasalar vardır ve evren sadece şuursuz bir mekanizma değildir.

Madde zeki ve akıllı yasalara göre nasıl yönetebilirmiş kendi kendini? Akıldan ve duygudan yoksun madde nasıl olur da akıllı ve duygulu, iyiyi kötüden, doğruyu eğriden ayırdedebilecek yetenekte varlıklara can verebilmiştir? Kendini feda edecek derecede sevmeye elverişli insan ruhunun ve ona nakşedilmiş güzellik ve iyilik duygusunun, bu saydıklarımızla uzaktan yakından hiç bir ilintisi olmayan bir öğeden doğmuş olabileceğini iddia etmek akıllıca bir iş olur mu? Hisseceğiz, seveceğiz, ıstırap çekeceğiz ve sonra da kalkıp sağır, acımasız ve dilsiz bir nedenden türediğimizi iddia edeceğiz. Aslında biz bu nedenden daha mükemmel ve daha iyi değil miyiz ki?

Böyle bir düşünme düzeni mantığa hakaret demektir. Bölümün, parçanın bütünden daha üstün olabileceği; zekânın, zekâdan yoksun bir nedenden türeyebileceği; amaçsız bir doğadan, bir amacı izlemeye elverişli varlıkların çıkabileceği kabul edilemez elbette.

Aksine, ortak kanının da belirttiği gibi zekâ da, iyilik ve güzellik aşkı da bize özgü olduğuna göre; bu iki değer bize yüce bir neden tarafından, daha açık ifadeyle, bu değerlere son derece üstün bir düzeyde sahip bulunan bir neden tarafından verilmesi gerekir. Eğer her şeyde bir düzen seziliyorsa, eğer dünyada bir plânın varlığı dikkati çekiyorsa, bu, onların bir düşünce tarafından o-

luşturuluyor, bir zekâ, bir mantık tarafın-
dan şekillendiriliyor olmasındandır.

İleriki sayfalarda tekrar inceleyeceği-
miz bu sorunlar üzerinde daha fazla durma-
dan materyalizmle birçok noktada temas hâ-
linde bulunan başka bir doktrine geçelim.
Şimdi de pozitivizmden söz etmek istiyoruz.

Materyalizme nazaran daha süptil veya
hut da daha az samimî olan bu felsefe ne bir
şeyi doğrulamakta, ne de inkâr etmektedir.
Her türlü metafizik etüdü ve her türlü ilk ne-
den araştırmasını bir yana atarak insanın, do-
ğada olup bitenlerin prensibi hakkında hiç
bir surette bilgi sahibi olamayacağını öne sür-
mekte; bunun için de dünya ve hayatın ne-
denlerinin peşinde koşmanın gereksiz oldu-
ğunu vurgulamaktadır. Yönteminin tamamı,
duyular yoluyla algılanan olgular ile, bunları
birbirine bağlayan yasaların gözlemlenmesi-
ne dayanmaktadır. Yalnız deneyi ve hesabı
kabul etmektedir.

Ama yine de bu yöntemin kesinliği bi-
limin gerekleri karşısında eğilmek zorunda
kalmış ve materyalizm gibi pozitivizm de,
varsayım düşmanlığına rağmen, duyular tara-
fından doğrulanamayacak özellikteki kuram-
ları kabul etmeye zorlamıştır kendini. Özü
hakkında hiç bir şey bilmediği maddeyi ve
gücü bu anlamda görmeye çalışmış; çekim
yasasını, Laplas'ın astronomik sistemini, güç-
ler arasındaki karşılıklı bağıntıyı, sözün kısası,
deneysel olarak gözlemlenmesi mümkün
olmayan her şeyi bu tavırla kabul etmiştir.

Dahası, pozitivizmin kurucusu olan
Ogüst Komt'un, tüm dinî ve metafizik sorun-
ları bir yana attıktan sonra, dönüp dolaşıp
tekrar okült ve gizemli güçler konusuna gel-
diği ve eserini, yeryüzü dininin temelini ata-
rak tamamladığı görülmüştür. Bu dinin tö-

renleri ve ücretli rahipleri bile vardı. Poziti-
vistlerin, şeflerinin yanılğalarını inkâr ettikle-
ri gerçektir. Biz bu nokta üzerinde de durma-
yacağız, modern ateizmin saygıdeğer şefi o-
lan seçkin bilim adamı Litre'nin, ölüm döşe-
ğinde kendini Katolik bir papaza vaftiz etti-
rişi üzerinde de. Ama bir yaşam boyu sınısı-
kı sarılan prensiplerin böylesine bir çırpıda
tektep edilmesini yine de zikretmeden geçeme-
dik.

Pozitivizmin ustaları tarafından veril-
miş olan bu iki örnek, ahlâkî ve dinî özem-
lerle ilgilenmeyen doktrinlerin yetersizliğini,
güçsüzlüğünü sergilemektedir. İnkâr ve kayı-
sızlık temelleri üzerine hiç bir yapının otu-
tulamayacağını; her türlü safsataya rağmen,
ahîret düşüncesinin eninde sonunda en katı
şüphecilerin bile karşısına dikileceğini ispat-
lamaktadır bunlar.

Fakat yine de pozitivizmin kendine öz-
gü bir varoluş nedenine sahip olduğunu; de-
lillerini daha derli toplu hâle getirmeye, ku-
ramlarını aydınlığa kavuşturmaya, gözleme
ve tanıklamaya daha fazla önem vermeye
zorlamak suretiyle, insan aklına tartışma gö-
türmez hizmetler sunduğunu görmezlikten
gelemeyiz. Metafizik soyutlamalardan ve ge-
reksiz ekol tartışmalarından bıkmış olan po-
zitivizmin kurucuları bilimi sağlam bir zemi-
ne oturtmak istemişlerdir; ama seçtikleri ze-
min o kadar daracıktı ki, üzerine kurdukları
bina da bu yüzden daracık olmuş ve sağlam-
lıktan yoksun kalmıştır. Düşüncenin alanını
daraltalım derken, ruhun en güzel yetenek ve
güçlerini yok etmişler; uzay, sonsuzluk ve
Mutlak'a ilişkin fikirleri reddedelim derken
bazı bilimlari, matematiği, astronomiyi her
türlü gelişme ve genişleme imkânından yok-
sun bırakmışlardır. Ve şu anlamlı olgu seril-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

miştir gözler önüne: Tanımsızlık, bilinmezlik alanı olduğu gerekçesiyle Ogüst Komı tarafından yasaklanmış olan âlanda, yani yıldızsal astronomi alanında gerçekleşmiştir en güzel keşifler.

Pozitivizm, şuur, tinsel bir temel sağlama imkânsızlığı içinde çırpınmaktadır. Bu dünyada insanın sadece hakları yoktur, yerine getirilecek görevleri de vardır; tüm Tanrısal Düzenin temel şartıdır bu. Oysa, bu görevleri yerine getirmek için onları bilmek, tanımak gereklidir; ama insan, hayatın amacıyla, varoluşun köken ve sonuçlarıyla ilgilenmiyorsa, pekiyi nasıl bilecektir, tanıyacaktır bunları? Litre'nin dediği gibi, eğer tinsel evren konusunu ve şuur olgularına ilişkin incelemeyi kendimize yasaklamışsak evrensel kurallara nasıl uyabiliriz?

Övgüye değer bir amaçla, bazı materyalist ve pozitivist düşünürler, bağımsız törebilim diye adlandırdıkları bir kurumu, yani her türlü teolojik görüşten ve her türlü dinî etkiden bağımsız bir törebilimin temelini atmak istemişlerdir. Böylece tüm iyi eğilimleri bir araya toplayacak güçte tarafsız bir alan bulduklarını sanmışlardır. Fakat materyalistler, özgürlüğü inkâr ederek her türlü töreyi güçsüz ve işe yaramaz duruma getirdiklerini düşünememişlerdir. Özgürlükten yoksun bırakılmış insan makinadan başka bir şey değildir ve makinanın da töreye ihtiyacı yoktur elbette. Bir de, etkili olabilmesi için görev kavramının herkes tarafından kabul edilmesi gerekiyordu; ama dünya ve hayat konusuna ilişkin mekanik bir kuramda görev kavramı hangi temelin üzerine oturulabilirdi ki?

Ahlâk bilimi temel olarak hareket noktası olarak kullanılamaz. O, prensiplerin sonucudur, bir felsefî görüşün ulaşabileceği en yüksek noktadır. İşte bunun için bağımsız

törebilim verimsiz bir kuram, töreler üzerinde hiç bir etkide bulunamayan güzel bir düşünce olarak kalmıştır.

Maddeye ilişkin dikkatli ve kılı kırk yaran incelemeleriyle pozitivist ekoller, insanı konu edinen bazı bilim dallarının zenginleşmesine yardımcı olmuşlardır, ama bu arada da evrenin bütünlüğünü ve yüce yasalarını göremez duruma düşmüşlerdir. Kendi içlerine kapanmak suretiyle, toprağın derinliklerine dalıp, gizli hazineleri bulduğu hâlde yukarılarda güneş ışınları altında parıldayan doğanın güzelliklerinden haberi olmayan maddenin işçisini taklit etmişlerdir âdetâ.

Bu ekoller kendi programlarına bile sadık kalamamışlardır, zira önce deneysel yöntemi, gerçeğe ulaşmanın tek yolu olarak ilân etmişler; sonra da, ileride söz konusu edeceğimiz bir olaylar ve psikik tezahürler düzenini, önyargıyla inkâr etmek suretiyle, bunu tekzip etmişlerdir. Şunu da belirtelim ki, pozitif bilim, kendi kuramlarını alt üst eden bu olaylar karşısında en hoşgörüsüz kilise mensupları gibi, inançsızlık göstermiş ve taraflı davranmıştır.

Pozitivizm, bilimin son aşaması gibi kabul edilemez. Özü bakımından o da tedrici özelliklidir ve kendini tamamlayacak güçtedir. Pozitivizm, felsefî evrimin geçici formlarından biridir ancak. Asırlar asırları "bilinmez"e ilişkin bu kurama varmak için izlenmiştir; bilgelerin ve filozofların eserleri bu kuramla noktalanmak için üst üste yığılmıştır. Düşünce geliştirmekte, genişlemekte ve her gün biraz daha ilerilere nüfuz etmektedir. Dün bilinmeyen, yarın bilinecektir. İnsan aklının yolu sonsuzdur. Ona bir son yaklaştırmak, evrim yasasını bilmemektir, gerçeği tanımamaktır.

Edebiyatta Katie King adı altında tanınan fantom, son görünmesinden tam 100 sene sonra Roma'da bir seansta, tekrar tam olarak maddeleşti. Tarihi oturma 19 Temmuz 1974 günü saat 0.30'da, 21 kişinin hazır bulunduğu "Navona 2000" çevresinde yapıldı. Davetliler arasında iki meşhur doktor ve seansın tüm seyrini eşsiz bir fotoroman gibi resimleyen, uluslararası tanınmış bir fotoğrafçı vardı. Bu resimlerin doğruluğu hakkında kuşku duyulamaz.

* MATA KAY *

Fotoğraflar: Carlo Ventimiglia

Katie King'in Dönüşü

Ünü İtalya sınırlarını aşan tanınmış medyum Fulvio Rendhell, oturumu Dr. Franco Moretti ile birlikte büyük bir özenle hazırlamıştı. Çünkü çok yeni bir şey, spiritizm tarihinde hiç gerçekleşmemiş olanın denenmesi gerekiyordu. Rendhell bu deney için hazır bulunanlardan, ilk olarak sağ tarafı açık kalması gereken bir halka oluşturmalarını istedi. Halkanın açık kalan sağ tarafında, Rendhell'in gösterisinden sonra, seansa katılanlarla birlikte halkayı tamamlamak üzere ruhun oturması beklenen boş bir iskemle duruyordu. Bu zaman parçasında deneyin gerçekleşip gerçekleşmeyeceği ko-

1874'te Katie King Prof. Dr. Crookes'la oturumda.

nusunda hiç bir şey bilinmiyordu.

Bununla beraber, inanılmaz olan gerçekleşti.

Birden, yaklaşık bir saat sonra gerçek bir ruh görüldü, oturması gereken yere sessizce oturarak, sağında (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

1974'te Katie King: Roma'daki seansın doruk noktası, Dr. Francesco Notari Varlığın elini öpüyor.

ve solunda parmaklarıyla bağlantı kurdu ve halkanın tamamıyla oluşmasını sağladı.

Çeşitli fantastik olaylar bakımından zengin bir tarihe sahip spiritizm bilminde bu, sadece bir defa ulaşılmış bir sonuçtu.

Önce hazır bulunanlardan hemen hemen hiç kimse, gördükleri varlığın Katie King olduğunun şuurunda değillerdi. Varlığın tam olarak maddeleşmesi oldukça çabuk, yaklaşık bir dakika içinde son

buldu. Önce doğrudan doğruya varlığın dışı bir kılıf gibi, daha sonra bu kılıfın içi, yukarıda belirtilen zaman parçası içinde yoğunlaşarak vücudu belirirdi. Medyom, daha sonra figürün başının belireceği kısmı eliyle göstererek, başlangıçta sadece bir bölümü belirgin olan yoğunluğun sonunda tamamen cisimlendiğini ispat ediyordu. Medyomun ellerini sürerek olaya yardımcı olduğu bu süreç, seansa katılanlar tarafından olduğu gibi göz-

lemlendi. Figür yaklaşık 30 dakika sonra saniyesel aralıklarla kayboldu.

Varlık parlak beyaz giysilere bürünmüş olarak zaman zaman o kadar Dünyalı gibi görünüyordu ki, sanki masada, etten ve kemikten bir insan vardı. Kimi zaman da, sanki etrafına ışıklar yayıyor gibi görüntü veriyordu. Hazır bulunanların tümü figürün zarif yüzünü apaçık görebilmişlerdi ve en ufak bir kuşkuya dahi yer kalmamıştı: Varlık Katie King'in

ta kendisiydi.

KATIE KING KİMDİR?

Katie King adındaki varlık, Londra'da 1872 - 1874 yılları arasında o zamanların tanınmış bilim adamı Sir William Crookes ile, yine o zamanlarda 17 yaşında olan medyom Florence Cook'un düzenledikleri ruhsal celselerde görünmüştü. Crookes, fenomenin o zamanlarda toplam 44 fotoğrafını alabilmişti. Fotoğraf sayısının fazlalığından dolayı küçük farklılıklar kolaylıkla ayırt edilebiliyor. Özellikle Katie King'in 10 cm.'ye kadar varan boy farkları. Bundan başka, başlangıçta medyom Florence Cook ile figür arasındaki benzerlik de aşikârdı. Ama yüz çizgilerindeki bu benzerlik yavaş yavaş kayboluyordu. Bunun yerine insanda nurlu (aydın) bir etki bırakan narin, genç bir kızın sevimli yüz çizgileri görülüyordu. Figürümüzün buradan kaynaklanan sevimliliği ve cana yakınlığı, hazır bulunanları her defasında büyülesesine etkiliyordu.

Crookes, o zamanlar-

da deneyleri hakkında yazdığı bir kitapta anlattığına göre, Katie King, yaklaşık 5000 sene önce firavun sa-

raylarında yaşamış bir Mısırlı prensesti. Crookes'un toplantılarında, son olarak 21/5/1874 tarihinde gö- (Lütfen sayıyı çeviriniz.)

rünmüştü. Daha sonraları bir daha neden hiç görünmediğini, Crookes'un kendisi de açıklayabilmiş değildir.

Bununla beraber Kanadalı Dr. Glen Hamilton 12 Kasım 1931 tarihinde Katie King'i kısmen de olsa materyalize etmeyi başarabilmişti. Dr. Hamilton kendisinin ürettiği fenomenlerin fotoğraflarla dokümanlaştırılmalarına fazlasıyla önem verdiğinden varlığın bir resmi, Heinz Hoffmann'ın "Metafizik'e Köprü Deneyler" (Herrmann Bauer Yayınları-Freiburg) adlı kitabın 64. sayfasında yer almaktadır. Crookes'un bıraktığı Katie King fotoğraflarıyla bu fotoğraf arasındaki tutarlı benzerlik, görmezlikten gelinmeyecek kadar belirgindi.

Fizik ve kimya dallarında, çağının birinci dereceden bilim adamı olan Crookes'un deneyleri İngiltere sınırlarından taşarak büyük yankılar uyandırıyor ve dürüstlüğü her türlü kuşkuyu yeniyordu. Yukarıda sözünü ettiğimiz kitapta kendisi hakkında şöyle bir bölüm okunabilir: "1832'de Londra'da doğan William Crookes

Royal College of Chemistry'de öğrenim gördükten sonra daha 21 yaşındayken Kraliyet Matematik Cemiyeti'ne seçildi. 'Chemical News' ve 'Quarterly Journal of Science' dergilerini çıkardı ve çok sayıda bilimsel eserler yazdı. 1872 den sonra kendini radyolojiye adanmış, radyometre ve kendi adıyla anılan Crookes Valflerini (vana) icad etti. 1897 yılında ise, asalet payesine lâyık görüldü."

OTURUM PROTOKOLÜ

Seansın seyri bir protokolda toplanarak, tüm katılanlar tarafından imzalandı. Bu protokol olayın seyri içindeki sansasyonel detayların sadece tahmin edilmesine yardımcı olabilir. Süslemeli sözcüklerden şuurлуу kaçınılarak, realist kelimelerle aşağıdaki cümleler yazıya döküldü: "Ruh görüldükten sonra, medyumun sağında Dr. Moretti'nin solunda kendisi için boş bırakılan iskemleye oturarak, ellerini masanın üzerine koydu ve seansa katılanlarla birlikte halkayı oluşturdu. Varlık bundan

başka çeşitli hareketlerde bulundu. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

1) Oturduğu yerden birkaç defa ayağa kalkarak oluşturulan halkanın etrafında, katılanlara dokunmak suretiyle, bir tam tur yaptı.

2) Bay Dr. Moretti ve Bayan Ronchi'yi öptü.

3) Dr. Moretti ile birlikte salonun içinde bir tam tur yaptı.

4) Bay Dr. Notari'ye elini öpmesi için izin verdi.

5) Bay Dr. Moretti'ye kalp atışlarını dinlemesi için izin verdi.

6) Medyoma sarılarak, onun göğsüne yaslandı.

7) Üç kırmızı glayör ve bir miktar gül yaprağının görünmesini sağladı.

8) Seansa tüm katılanlar, etten kemikten genç bir kız gibi gerçek görünen beyazlara bürünmüş bu varlığa, değişik şekillerde ve tarzlarda dokunarak onu hissettiler. Varlık her ne kadar bazı anlarda, vücudu fark edilebilir fluidal titreşimler yaydığı için, tamamen maddi olarak görünmediyse de, bir Dünyanın tüm özelliklerini taşıyordu.

Medyumun seans baş-

Medyom Fulvio Rendhell'in eli aniden belirdikten sonra, önce sadece kısmen maddeleşen varlığın baş kısmında kayboluyor.

langıcında konsantrasyonu ve sona erdiğinde yeniden kendine gelişi için gerekli zaman da hesaba katılırsa, seans 1.45 sıralarında sona erdi ve fantomun görünmesi 30 dakika sürdü. Med-

yom oturumun sonunda şuurunu kaybetti ve ağır bir kriz geçirdi.

Oturum sırasında salonda loş, koyu yeşil ışık veren, alışılmış bir lâmba yanıyordu.

Salonda toplantı başlamadan önce Dr. Moretti'nin başkanlığında ciddi bir araştırma yapıldı ve dış Dünya ile hiç bir ilişki kalmamacasına, her yer sımsıkı kapatıldı. Araştırma, gerekli tüm tedbirleri vazife edinerek en katı normlara göre yapıldı.

Buna göre, fenomenin gerçekliği konusundaki kesin kanımızı burada tasdik ediyoruz. *Bu protokol, tüm hazır bulunanlar tarafından kayıtsız şartsız imzalandı.*

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Dr. Moretti'ye sarıldığı sırada Katie'nin elleri arasında üç glöyör cisimleniyor. Varlık oturuma katılanlardan bir bayanı optükten sonra kayboluyor; arkasından medyum kendini kaybediyor.

BİR DOKTOR FANTOMUN NABZINI KONTROL EDİYOR

Oturuma tıbbî gözlemci olarak katılan Dr. Franco Moretti'nin expertiz (rapor)inden dikkate değer bazı bölümleri okuyalım:

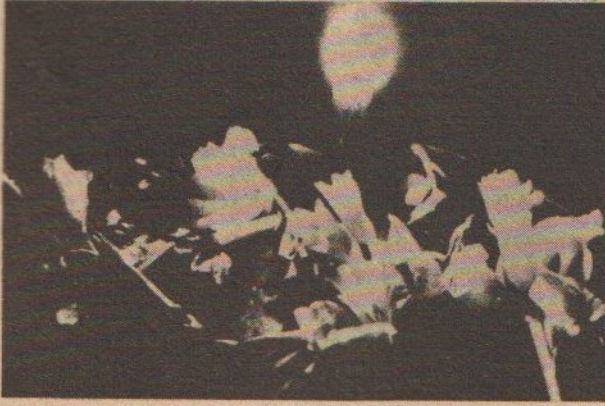
"Varlık Katie, benimle medyum arasında belirdi ve beyaz bir kumaşla örtünmüş, narin yapılı ve parlak bir genç kız kılığına

büründü. Beyaz elbisesi altında kuvvetli bir yaşam elektriklerinin canlandığı çok genç bir vücudun ışıyan çizgilerini görebiliyordum. Elleri kadife kadar yumuşak, teni pürüzsüzdü. Nefes aldığını açıkça algılayabiliyor, ama ara sıra bunun, az da olsa, zorlukla gerçekleştiğini farkedebiliyordum. Kendi izniyle, kalbinin tamamen normal ve iyi bir şekilde attığını tespit ettim. Her ne kadar vücudu, ara-sıra kaçıp kurtul-

mak iştercesine (sfuggente) nazik görünüyorduydu da, insanda normal bir canlının vücudu önünde bulunduğu etkisini bırakıyordu.

Fantom tarafından alımdan öpüldüm ve onun yanı başında odanın içinde gezdim. Onun vücuduna dokunarak, zaman zaman kendisinin elektriksel doğasına uygun değişik ve zayıf deşarjlar yaşadım.

Bazı kelimeler mırıldandı ve kaybolmadan önce geri dönmek üzere bana

Geride sadece glayörler kalmıştı.

söz verdi. Demek ki, varlığın çok hafif ve bunun yanında hastalıklı da olsa konuşma yeteneği vardı. Bunlar, doktor olarak yaptığım kısa tespitler.

Doktor olarak sahip olduğum bilgiler sayesinde kabiliyetini bir kere daha ortaya koyduğu bu deneyden sonra, çağımızın en iyi medyolarından biri olarak değerlendirdiğim Bay Fulvio Rendhell'e teşekkür ederim."

**FOTOGRAF
MAKİNESİ
RÜŞVET
KABUL ETMEZ**

Burada yayımlanan fotoğrafları çeken Carlo Ventimiglia'da, derin etkilenenlerden biri. Ventimiglia film çekim kameralarının en tanınmış konstrüktörlerinden ve bu gün Dünya'nın bütün film stüdyolarında kullanılan bir dizi cihazın da mucididir. Birçok ödülünün arasında ATIC (Associatone Tecnica Haliana per la Cinematografia)'in her yıl en güzel film tekniği için koyduğu ödülde, 1969 yılındaki birinciliğinden söz edebiliriz. Seans hakkındaki izlenimleri hakkında şöyle konuştu:

"Benim tanıklığım, kelimelerden çok kendi çalışmalarım olan fotoğraflanmış dökümantasyonlara dayanıyor tabii ki. Bu fotoğraflarda oturumun göze çarpan belli başlı anları olduğu gibi yakalanmıştır..."

Fotoğraf makinesine benden başka dokunan olmadığı gibi, filmlerin banyo ve çoğaltma işlemleri de tarafımdan yapılmıştır.

Normal teknik araştırmaların yapılmasının pek mümkün olmadığı esrarengiz fenomenler hakkında bu tür deneylerin kanıt sayılabileceği görüşündeyim.

Uzun yıllarda, bilimin hizmetinde edindiğim meslek deneyimlerimi ortaya koyarak, salt rüşvet kabul etmez makinemin objektifini, gerçekten olup biten olaylara çevirdim. Bu makinenin çektikleri, kuşkusuz gerçeğin ta kendisidir, çünkü telkin hiç bir filmi etkisi altına alamaz."

(ESOTERA)

Görünüşe Aldanmamalı

Küçük çocuk deniz kıyısında kumlarla oynuyordu. Birden sevinç dolu bir çığlık attı. Ellerini birbirine vurarak annesine ufukta ilerleyen yelkenliyi gösterdi:

– Ne kadar beyaz yelkeni var! Kar gibi! Dalgaların arasında nasıl da pırıl pırıl parlıyor!

Annesi susarak gülümsedi. Biraz sonra da yelkenli kıyıya yaklaştı ve limana girdi. O zaman çocuk donakaldı:

– Anneciğim, bak, demin tertemiz ve bembeyaz sandığım yelken meğer ne kadar da kirliymiş!

Annesi, çocuğun başını elleri arasına alarak şöyle mırıldandı:

– Güzel yavrum, insanlar hakkında da görünüşüne bakarak hüküm verme. Nice insan vardır, bu yelkene benzer: Uzaktan bakılınca dışı süslü raf elması gibi pırıl pırıldılar. Ama yanlarına yaklaşıncaya hiç de öyle olmadıkları görülür.

Doktor ve Hasta

Devrin en meşhur doktoruna bir hasta geldi. İyice muayene ettikten sonra doktor, adama, hastalığının önemli olduğunu ve zor bir ameliyatı gerektirdiğini söyledi. Hasta ümitsizlik içinde inledi:

– Hiç cesaret edemiyorum. Ameliyat sözü bile beni korkutuyor. Hem ameliyat olsam ne olacak sanki!

Bunun üzerine doktor:

– Böyle konuşmayınız. Bu sözler bir erkeğe yakışmıyor.

Hasta öfkelenerek haykırdı:

– Sapasağlam olunca başkasına nasihat etmek kolay. Çektiğimi bir ben bilirim, bir de Tanrı.

Doktor sükûnetle şöyle konuştu:

– Yanlıyorsunuz beyim. Zannettiğiniz gibi sapasağlam değilim. Kaç yıldır kanserim. Hastalığım günden güne de ilerliyor. Artık en son devresine ulaştı. Her an ölebilirim. Siz üç ay sonra iyileşeceksiniz. Ben ise o zaman ölmüş olacağım.

Hasta şaşkınlık içinde donakaldı. Bir tek söz bile söyleyemedi. Gerçekten de doktor kısa bir zaman sonra öldü. Ama son nefesine kadar hastalarına koştu, onların acılarını dindirmeye çalıştı.

İşte size, insanlık uğruna katlanılan fedakârlığın, ölüm karşısındaki soğukkan-

lığın, cesaretin canlı örneği!

"Dürüst insan ölümü sükûnetle karşılar: Nesinden korksun ki! Böyle bir insan için ölüm, gerçek mutluluğa açılan bir kapıdır."

Zamanın Değeri

– Anneciğim, bu gün öğleden sonra öyle bir çalıştım ki! Bütün ödevlerimi bitirdim.

Ve inci gibi yazılmış iki sayfa dolusu ödevini gösterdi.

– Çok güzel, oğlum. Aferin. Ama sabahleyin ne yaptın?

Çocuğun suratı biraz ekşidi:

– Şey, şey... Bu sabah geç kalktım, tabii oyun saatim de gecikti. Onun için ders yapmaya vakit kalmadı. Ama öğleden sonra, sabahleyin kaybettiğim zamanı da değerlendirmeye karar verdim ve iki misli çalıştım.

– İyi etmişsin. Fakat sabahleyin kaybettiğin zamanı yakalayabildiğini sanıyorsan yanılıyorsun. Bak dinle yavrum. Bu sabah yapılacak derslerin vardı. Hepsini o zaman yapsaydın, öğleden sonra iki koca sayfa dolusu ödev yapman gerekecek miydi? Gerekmeyecekti elbet. Ve öğleden sonra başka işler yapabilecektin. Şu hâlde, öğleden sonra iki misli çalışsan bile, sabahleyin bir şey yapmadıktan sonra yine bir yarım gün kaybetmiş oluyorsun.

Gün, içi altın dolu bir keseye benzer ve biz bu altınları durmadan harcarız. Öyleyse günlerimizi çok hesaplı kullanmalıyız. Seninle şu anda konuşurken, görüyorsun ki, saatin ibresi durmadan ilerliyor, zaman akıyor. Bak, on beş dakika geçmiş bile. Bu on beş dakikayı bir kere daha yaşamamıza imkân var mı? Fakat iyi kullandık bu küçük zaman parçasını. Çünkü zamanın ne kadar değerli bir şey olduğunu öğrenmiş olduk.

"Paramız konusunda değil, zamanınız konusunda cimri olun!"

Sarhoş

Bir gün bir adama, geri bir Varlık göründü. Şöyle dedi:

– Az sonra öleceksin. Ama şu üç şartımı yerine getirirsen affa uğrayabilirsin: Ya babamı öldüreceksin, ya kız kardeşini hırpalayacaksın, ya da şarap içeceksin.

Adam düşündü:

– Ne yapsam acaba? Beni yetiştiren babamı öldürmek! İmkânsız bir şey bu. Ya kız kardeşimi dövmek! Bu da iğrenç bir şey. En iyisi şarap içmek.

Ve şarabi içti, iyice sarhoş oldu. Ardından da önce babasını öldürdü, sonra da kız kardeşini dövdü.

"Sarhoşluğa karşı çare arıyorsan bir sarhoşa bak."

Bilim adamı ve Tekrardoğuş

Günümüzde "tekrardoğuş" sözcüğü, hakkında ciltler dolusu yazı yazılmış olan moda bir sözcük hâline gelmiştir. Sırf bu konu için koca koca dosyalar tanzim edilmiştir ve hâlen de edilmektedir.

Eskiden salt spekülasyon olarak kabul edilmekte olan "tekrardoğuş" olgusu, bu gün artık bilimsel bir hakikat hâlini alma yolundadır. Bu yolda modern bilimin çalışmaları da bayağı ilerlemiştir.

Uzun yıllar önce Alaska'nın Tlingit kızilderilileri, çocuklarının anlattıklarını dikatle dinlerler veya onların vücutlarında, daha önce öte âleme intikal etmiş olan atalarının kişiliklerini aksettirecek işaretler ararlardı. XIX. asırda Katsugoro adlı küçük Japon çocuğu, bir önceki hayatını anlattığında hemşehrilerini az hayretlere düşürmemiştir. Sözünü ettiği önceki hayatı, 6 yaşındayken çiçek hastalığından ölmüş olan küçük bir çocuğun hayatıydı.

Asırlardan beri anlatılagelen bu türden olaylar muazzam bir yekûna ulaşmaktadır.

Bedeninde doğuştan gelme ilginç çizgiler ile el ve ayak bileklerinde ancak zincir ve pranganın sebep olabileceği izler taşıyan ve geçmiş hayatının sonlarındaki uzun can çekişmelerini hatırlayan küçük Birmanya'lı; kendini hâlâ daha erkek sanan, onun için de erkek elbisesi giymek isteyen ve eski ailesinin oturduğunu iddia ettiği saray benzeri bir binayı bulmaya can atan ve de araya araya sonunda şehrin dışında, uzak bir yerde bulan

Hintli küçük kız Dolon Champa Mitra; çiçek hastalığından ölmüş olan, fakat ertesi gün hayata başka bir kişilikle dönen, yani başka bir köyde Sotha Ram adıyla yaşarken, kısa bir zaman önce ölmüş olan genç bir Brahmanın kişiliğiyle dönen ve ısrarla "asıl" ailesinin bulunmasını isteyen, sonunda da bulan küçük Jasbir; geçmişe ait hatıralarını ve spirüel yeteneklerini muhafaza ederek doğan Tibetli *tulkular*...

İnsanı hayrete düşüren böylesi tekrardoğuş olayları Doğu'nun tekelinde midir? Hiç de değil. Asrımızın başlarında 5 yaşında iken ölmüş olan minik İtalyan kızı Alexandrina Sarmona, annesinin gördüğü bir rüyada ona tekrar doğacağını müjdelemiş ve de sözünü tutup belirttiği tarihte doğmuştur; ailesinden ölüm yüzünden ayrılmış olan küçük Blanche Battista da, baba ocağında tekrar bedenlenmiş ve önceki kısa hayatının anılarını çok net bir şekilde muhafaza etmiştir.

Geçmişe ilişkin anılarını yakınlarda yayınlamış olan Edward Ryall da XVII' asırda, John Fletcher kimliğiyle küçük toprak sahibi bir kimse olarak yaşadığından söz etmiştir.

Avrupa'da hâlâ daha, geçmişlerine ait olaylardan bahsederek ve üstelik olayların cereyan ettiği yerleri de kesin şekilde göstererek ailelerini şaşırtan nice çocuk saptanmaktadır.

Asrımızın şu son çeyreğinde, geçmiş hayatlara ilişkin anlatılar, artık masalsi şey-

ler gibi dinlenip geçirilmemekte, aksine bırayaya getirilip tahlil edilmekte ve büyük bir ciddiyetle tartışılmaktadır, hem de Ian Stevenson gibi dünya çapında ünlü bilim adamları tarafından. Dünya'nın her yanında, hemen her gün, bu konuda geliştirilmiş yeni yeni tekniklerin zuhuru gözlenmektedir.

Elle tutulurcasına gerçeklik arz eden her türlü delilden ayrı olarak, hayatla ilgili sorunlar konusunda öne sürdüğü cevaplarla da modern insanı hayretlere düşüren ve cezbeden tekrardoğuş olgusu, bu kadar çok sayıdaki kanıt sayesinde artık kendini kabul ettirebilecek mi diye sorulup durulmaktadır. Şüphesiz evet. Gözler önüne serilmiş dosyalar dolusu delilleri, azimle ve samimiyetle ve de ön yargısız okuyup anlayabilen herkes bu olguyu rahatça kabul edecektir.

İkinci Dünya Savaşı'nın ertesinde tekrardoğuş konusu insanları pek ilgilendirmemiştir. Ama bu gün durum değişmiştir; artık herkesin bu konuda söylenecek bir şeyleri vardır, ama eğri ama doğru.

Konuya bir açıklık getirmek ve böylece hemen yukarıda söz konusu edilen kanaat ve düşünce kargaşasına bir son vermek üzere bilim adamlarınca da kucak dolusu eserler yazılmıştır. Bu bilim adamlarından biri de J.L. Siemons'dur (*); bu zat, böyle bir amaçla kaleme aldığı *Revivre de Nos Vies Antérieures* (Önceki Hayatları Tekrar Yaşayış) adlı eserinde, tekrardoğuş izlenimi veren her türlü olayı tutanaklar hâlinde tespit etmiştir; okuyucuyu hayrete düşürecek kadar çeşitli, fakat bir o kadar da müspet ve inandırıcı nitelikli bir yığın olay.

Bilimsel anlamda yazılmış diğer eserlerde olduğu gibi, bu eserde de yine aynı bilimsel kesinlik kaygısı egemendir: Tekrardoğuş fenomeni asla doğrudan gözlemlenmemiş, sadece onu telkin eden *emareler* incelenmiştir. Tekrardoğuşun, duyularımıza çarpar nitelikteki sonuçlarından başka bir şey olmayan fenomenler tahlil edilirken, başka sebeplerin de aynı sonuçlara yol açıp açamayacağı sorusuna, devamlı surette cevap aranmak zorunda kalmıştır; şüphesiz bu tutum bilimsel araştırmamanın bir gereğidir; ama böylece yine de önemli bir adım atılmış olmaktadır.

İnsanlığın yaşı kadar eski bir kavram olan ve Ruhçulugun temel ilkelerinden birini teşkil eden "*tekrardoğuş kavramı*"nın bilim adamlarınca da samimiyetle ele alınıp incelenmeye çalışılması sevindiricidir. Zira, her insan, uyanmakla ve tekâmül etmekle yükümlü olduğu gibi, tekâmülünü mümkün kılan *yasayı*, yani *TEKRARDOĞUŞ YASASI*'ni anlayıp kavramakla da yükümlüdür. Bu yükümlülüğün idrakinde olanların, olmayanlara yardımı ise *EVRENSEL DAYANIŞMA YASASI*'nin gereğidir.

(Nostra)

(*) : "Faculte des Sciences" ve "Ecole Superieure de Chimie" mensubudur ve 58 yaşındadır. Hâlen uygulamalı biyofizik ve biyosimi alanlarında çalışmaktadır. Bir yandan da yazılar yazıp konferanslar vermektedir. 35 yıldır, Bagavad-Jita ile Hint'e özgü kutsal metinlerin yanı sıra, tekrardoğuş fenomenlerini de etüt etmektedir.

Normal Ötesi Olaylar BBC'de

Geçtiğimiz Ekim ayı içinde tanınmış İngiliz ruhsal araştırmacılarından Jenny RANDES tarafından hazırlanan ruhsal ve UFO olaylarını içeren 6 bölümlük bir dizi BBC Radio Manchester'in pazar programlarında büyük bir ilgiyle izlenmiştir.

Söz konusu dizinin genel başlığı "Hayal mi Gerçek mi?". Aslında program geçtiğimiz Eylül ayında UFO olaylarının tanıtılması ile başlamış, Ekim ayı boyunca da ruhsal ağırlıklı olarak devam etmiştir. İkinci alt başlık "Zihnin Kudretleri" idi. Bu bölüme te-

lepati, ruhsal şifa, radyestezi gibi konular alınmıştır. Olayların akışı içinde, Jenny Randles'in Psychic News gazetesine yaptığı açıklamaya göre, ünlü komedyen ve ruhsal araştırmacı Michael Bentine, durugörü ve radyestezi ile ilgili olmak üzere kendi deneyimlerini anlatmıştır. Ayrıca, Manchester Şifa ve Barış Grubu da programa katılmıştır.

Programların üçüncüsü de oldukça ilginçti: Bu programda, Amerikan uzay felâketinin önceden (hasas kimseler tarafından) algılanmasıyla ilgili olarak

örnekler verilmiştir. Manchester Üniversitesi psikologlarından Prof. Alan Smithers de zaman zaman programa katılarak, olaylarla ilgili yorumlarını bildirmiştir.

Programın ilginç bölümlerinden biri de astrolojiyle ilgili örnekleri içeriyordu. Bir astroloğun yaptığı ve kompüterle kottrolden geçirilmiş çalışmalar %80 doğru çıkmıştır. Söz konusu program, tekrardoğuş ve hayaletlerle devam etmiş ve ölümden sonra hayat konusuyla son bulmuştur.

(PSYCHIC NEWS'dan)

Almanya'da Şarlatan Şifacılar

İngiltere Spiritüalist Kurumu genel sekreteri Tom Johanson Almanya'ya yaptığı bir geziden dönmüşte bu ülkede ruhsal olaylarla ilgili görünen şarlatanların sayısının endise verici düzeyde bulunduğundan yakınmıştır. Bu şarlatanların pek çoğunun İngiliz asıllı olduğunu da üzümlere sözlerine eklemiştir.

"Almanlar bu konuları öğrenmek için meraklı görünüyorlar, ama konuyla ilgili bilgileri az. Bu nedenle kötü niyetliler tarafından kolayca kandırılabilirler." demiştir.

T. Johanson Batı Almanya'da Karlsruhe Üniversitesi'nde konferans vermiş ve yetenekleriyle ilgili celseler yapmıştır. "Dinleyicilerim profesörler, doktorlar, öğrenciler ve halktan oluşuyordu. Bu doktorların arasında büyük bir kısmı spiritüalizm'le ilgili bulunuyorlardı. Anlattıklarımın çoğuyla ilgilendiler. Bu benim için çok güzel bir şeydi." şeklinde konuşmuştur.

T. Johanson'un belirttiğine göre, söz konusu şarlatan medyumların bir kısmı müşterilerinin "şakralarını temizlemek", "auralarından enerji kaçaklarını kapatmak", "mide şakrası üzerinde ameliyat yapmak" gibi bahanelerle, külliyetli miktarlarda paralar almaya çalışmaktadırlar. Sonuncu örnekle ilgili şarlatan medyum, bir hastadan 100 İngiliz lirası almıştır.

"Üniversitede bulduğum sırada bir fizikçi profesörden özel bir ilgi gördüğümü belirtmeliyim. Kendisi normal ötesi olaylarla yıllardan beri ilgilenmekteymiş. Aslında tüm semineri organize etmiş olan da oydu. Spiritüel felsefe üzerine konuşmalar yaptım. Niçin ıstırap çektiğimizi, neden öldüğümüzü ve karmik yasanın ne demek olduğunu anlatmaya çalıştım. Şifacılıkla ilgili celseler yaptım. Konuştuğularım merakla dinlendi, celselerim ilgiyle izlendi."

(PSYCHIC NEWS'dan)

FANTOM TELEFON ÇAĞRISI

Donald Davidson

Kayınbiraderim Art, bir kamyon sürücüsüdür. Bir gece saatlerce araba kullandıktan sonra Regina Saskatchewan'da mola vermek zorunda kalmıştı. Daha önce hiç kalmadığı bir motelin önüne park ederek o geceyi orada geçirmeye karar verdi.

Resepsiyondan anahtarını alıp, odasını açmaya çalıştığı sırada resepsiyondan arandığını zannederek hemen telefona sarıldı. Fakat karısı Terry'nin sesini duyduğu zaman çok şaşırılmıştı. Zira çok uzakta Mankota'da bulunan evlerinden arıyordu. Bu kadar uzaktan nasıl konuşabildiklerini her'iki kişi de merak etmişti. Art önce birisinin kendisiyle alay ettiğini düşünmüştü ama Terry bizzat kendisinin arandığını ısrarla söylüyordu.

Ertesi sabah motelden ayrılırken telefon borcunu ödemek üzere Art resepsiyondaki kâtime geldiğinde, kâtip şaşırarak hiç bir telefon kayıtlarının bulunmadığını bildirmişti. Konuşmaları sırasında Art ve Terry konuştukları saati tespit etmişlerdi. Evlerine vardığı zaman yaptıkları kontrolde karısının kendisini hiç bir şekilde telefonla aramamış olduğu anlaşılmıştır. (FATE'den)

Spiritüel Forum

Mehmet Sancar

Eşitlik Yok, Hak Ediş ve Adalet Var

EŞİTLİK NEDİR?

T. D. K.'nın Türkçe Sözlüğüne bakıyoruz; aynen şöyle diyor:

"Eşit, belli bir bakımdan birbirinden ne artık, ne eksik olmayan (iki ya da daha çok şeyler). Aynı haklardan yararlanan, aynı düzeyde olan."

"Eşitlik, iki ya da daha çok şeyin eşit olma durumu, müsavat, muadelet. Hak yönünden insanlar arasında ayırım bulunmaması durumu..."

Anlaşıyor ki, eşitlik, birinci anlamında, belli bir bakımdan birbirine denklidir, benzerliktir. İkinci anlamında ise, aynı haklardan yararlanabilmektir.

Birincisine bakalım: Yer yüzünde ne kadar vardır?

"Belli bir bakımdan birbirinden ne fazla, ne de eksik olmamak", acaba ne kadar mümkündür?

Yeryüzünde Var Olanlardan Cansızları Düşünelim

"Cansız" dediklerimiz arasındaki eşitlik nasıldır? Toprakta bireysellik olmadığından eşitlik göremeyiz...

Birbirlerine tam eşit kaç taş gösterebilirsiniz?!

Ama, cansızlar arasında eşitliği biz, gücümüz yettiği oranda sağlayabiliriz: İki birim, aynı eims toprağı tartarak, ölçerek... dengeleyebiliriz... Fakat bu eşitlik kendiliğinden olmaz...

Bir dere kenarından, bir deniz kenarından, birbirlerine tam eşit olarak seçebileceğimiz çakıl taşları, kum taneleri sayılıdır. Yani tamamı, birbirinden çok farklıdır...

Yine yontarak, gücümüz yettiği kadar taş parçalarını da eşitleyebiliriz. Ama bu da yapay bir eşitliktir...

Yani yer yüzünde, cansızlar arasında, kendiliğinden bir eşitlik yoktur. Biz insanlar müdahale edene kadar da olmaz, yahut biz insanların müdahale edebildiği kadar olur...

Gelelim Canlılara

Bitkiler, hayvanlar ve insanlar arasında, birbirlerine denk -ne eksik, ne fazla- olarak bir eşitlik var mıdır? Benzerlikler vardır... Fakat, kabulümüze uygun bir eşitlik yoktur (örneklerle yazımızı uzatmak istemiyoruz)...

Asıl konumuz, yeryüzüne sahip çıkmaya çalışan biz insanlar arasındaki eşitlik olduğundan, bu hususta kendimize eğilelim.

Genel anlayış bakımından, doğumla

gelir, ölümler gideriz bu dünyadan. Yani eşit olmamız gereken nokta, başlangıç olarak gözüken doğumdur. Bütün doğumları düşünelim: Her çocuk birbirine tam olarak eşit midir? Bırakalım sakat doğanları... Sağlıklı doğanlar eşit midir?!

Her yeni doğan çocuk, türlü yönlerden, çeşitli bakımlardan birbirine benzer. Fakat hiç biri, bir diğerine eşit değildir. Hatta yumurta ikizleri dahi!... Yumurta ikizlerini tam eşit saksak bile, eşitsizlikleri ortadan kaldırmaya yetmez...

Yeryüzünde Doğal Olarak Eşitlik Yokken: Bunu Biz Sağlayabilir miyiz?

Eşyalar üzerinde, yani taş, toprak dediğimiz maddeler üzerinde evet, bunu sağlayabiliriz. Ama bunu dahi yeryüzünün taşıma, toprağına, suyuna, havasına hâkim olabildiğimiz ölçüde sağlayabiliyoruz...

Fakat canlılar, hele, insanlar arasında bunu temin etmek, olası değil. Çünkü her canlı, bu ortamda, eşitliği bozabildiği için vardır. Yahut şöyle diyelim: Depar noktasından, ilk hareket çizgisinden uzaklaşabildiği için buradadır. Yani eşitlik, depar noktasından, ilk hareket anından sonra bozulmuştur..

Evet; canlıların tezahür aracı, yani yer yüzünde tekâmül aracı maddedir. Atom yahut molekül veya hücre yapısı bakımından gözüken eşitlik dahi, tıpkı depar noktasındaki eşitlik gibidir... Belki bu dahi değildir...

Doğal olarak yer yüzünde eşitlik olmadığı gibi; eşyaların, maddelerin şekilleri, biçimleri, ölçüleri, birimleri dışında kalan eşitliğin de yer yüzünde bulunmadığı açıktır.

Tekrardoğuş yasasını, tekrardoğuş ko-

sullarını bilenler açısından mesele ele alındığında, yeryüzünde eşitliğin olamayacağı daha da açıklar. Yeryüzüne eşit olarak doğmayan varlığın, yeryüzünde eşit olması düşünülebilir mi? Hele tekrardoğuşun nedenleri bilindikçe...

Eşitliği, tekrardoğuş açısından düşünemedikçe anhyoruz ki, hepimiz bir yarış içindeyiz: Önce kendi nefsimizle yarışıyoruz... Sonra birbirlerimizle yarışıyoruz... Ve bu yarış sürüp gidecek de... Çünkü izafi değerlerle yarışıyoruz... Değişmez Hakikatle yüz yüze geldiğimizde bu yarış bitecek mi? Giderek sezinliyoruz ki, hiç bitmeyecek!...

Bu anlatmaya çalıştıklarımız, eşitlik kavramımızın birinci şikkıydı. Bu şikka uygun ve gerçek anlamda bir eşitlik, görüyoruz ki, yer yüzünde yoktur... Ve olamaz da...

Hak ve Adalet Bakımından Bu Eşitlik Anlayışımız Nerelerdedir?

Bu yazımızı, geçen günlerde anılan "Kadınlar Günü" dolayısıyla ortaya konulmaya çalışılan: "Kadınların, erkeklere eşit olma savunmaları" ilham etti.

Eşitlik anlayışımızın ikinci şikkını ele alalım (birincisinin imkânsız olduğunu anlatmaya çalıştık...):

Hak yönünden bir eşitlik sağlanmasında nerelerdeyiz?

Önce insan olarak birbirlerimize karşı adil miyiz? Yani, birbirlerimizin haklarını, yerli yerinde teslim edebiliyor muyuz?

Otobüsle, İstanbul dışındaki, bir buçuk saatlik bir yere gidiyorduk. Şu üç haftadır, İstanbul ve civarını perişan eden karlı, tipili,

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

soguk günlerdeydi bu yolculuk... Yolların kardan kapalı olması dolayısıyla gidiş-geliş çok zorlaşmış ve de seyrekleşmişti. Mecburen, bir otobüste kırkı oturuyorsa, onbeş-yirmisi de ayaktaydı... Hareketten yarım saat sonra otobüsümüz durdu: Yol boyunca, konvoy hâlinde tırlar, otomobiller, kamyonlar, otobüsler, kilometrelerce dizilip kalmışlardı. Trafik ekibi, iki şerit hâlinde gidiş-dönüşü sağlamaya çalışıyorlardı. Gel-gör ki, gelen-giden iki dizi tam düzene sokulup yol açılacakken; aradan, bir açıkgöz otobüs veya taksi, açılmaya çalışılmış, geliş istikametindeki boş şeritten fırlayıp, gidebildiği kadar kaçamak gidiyordu!... Tabii bu kaçamak giden açıkgözler, tekrar tekrar ve yer yer trafiği yeniden aksatıyorlardı. "Kimse şeridinden ayrılmam!" ikazlarına pek aldırmış eden yoktu. Çünkü çıkış durumları uygun olan her araç, aradan fırlayıp trafiği tıkamaya her zaman hazır!... İşte bu açıkgözler yüzünden, bir buçuk saatlik yolu, tam beş saatte gidebildik! Ve bu beş saat içerisinde, ayaktaki onbeş-yirmi yolcuya, kimse acıyıp da, beş-on dakika dinlendirmek için olsun yerini vermedi! Yaşlılara, o askercik gençler bile saygı göstermedi!...

Şu basit fedakârlığı düşünemeyen veya esirgeyen bir zihniyet, acaba hakkı, seve seve teslim eder mi?!.. Yahut hakkına razı olur mu?!..

Yeryüzündeki kargaşanın sebebi nedir? Dünya'yı pay edememek ve Dünya nimetlerinden âdilâne yararlanamamak değil midir?

Şu otobüstekileri bir daha düşünelim: Bu kez hepsi birbirinin yakın akrabaları, yakınları, sevdikleri olsun... Acaba kırk kişi, beş saat oturmaktan sıkılıp bunalırken yir-

mi kişi, ayakta, tam beş saat dikilip kalarmıydı?!..

Demek ki, fedakârlık için, insanların birbirlerini sevmeleri gerek. Bu sevgisizlik devam ettikçe, bu egoistlik de ıslah edilmeyip, sürüp gidecek... Ne vakte kadar? Vicdan sesini, açık ve seçik duyuncaya kadar...

Gelelim Kadınların Eşitlik İsteklerine:

($2+2=4$) bir matematik eşitliktir. ($3+1=4$) de bir matematik eşitliktir. Fakat, (Kadın Erkek Aile) eşitliğinde, ne ($2+2$) eşitliği ve ne de ($3+1$) eşitsizliği vardır. Aile, bir bütündür. Kadımla erkek, bu bütünün değişik parçalarıdır. Toplumun özelliğine göre, toplumun içinde yer alan bir bütündür. Bu, öyle bir bütündür ki, örneğin biri anne, diğeri babadır... Hangi erkek, Tanrı'nın, *anne-kadına* bahsettiği annelik duygusunu, annelik şefkatini, annelik sevgisini, annelik fedakârlığını aynen gösterebilir?!... Keza babalık görevini de anne, aynen yerine getiremez...

Bir aile denilince, annelik, babalıktan başka görev bölümleri de vardır. Kadın, kendine düşen görevleri; erkek de kendine düşen görevleri hakkıyla yerine getirirse; aile denen bütünlük, hiç bozulmaz...

Meseleye bir de, başka açıdan bakalım: Spiritüel açıdan...

Bu Dünya'ya gelirken, bu ortamı seçerken, bu hayat plânıyla beraber kadın veya erkek olarak gelmeyi de biz istedik ve biz kabul ettik...

Bir geçmiş hayatımızda da, bunun terisini istemiş olabiliriz...

Önümüzdeki bir başka hayatta da erkeksek kadın, kadınsak erkek olarak, bu talebimizi değişik bir cinsiyette yine tahakkuk ettirebiliriz...

KSENOGLOSI

Tekrardoğuş'un

Kanıtı Olabilir mi?

Yazan: James CRENSHAW Çeviren: Cüneyt KURDOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

KALITIMSAL HAFIZA

Uttara'nın 19. yüzyıldaki Sharada soyundan geldiği ve kalıtım yoluyla bu hatıraları tekrar meydana getirdiği varsayılsaydı, hatıralar muhakkak akıcı biçimde Bengalce konuşma yeteneğini de içerecekti. Bilim adamları uzun bir süreden beri (Stevenson dahil) kazanılmış yeteneklerin genetiksel olarak sonraki nesillere geçirilemeyeceğini iddia ediyorlar. Bu varsayım aynı zamanda beş ve ya daha küçük yaşta bir çocuğun geçmiş yaşamının tecrübelerini hatırladığı tekrardoğuş türünde birçok diğer olay içinde geçerli olacaktır.

Yaşamlar arasındaki kısa süreler nedeniyle, çocuk bu hatıraları kalıtım yoluyla edinmiş olamaz.

DUYU DIŞI ALGILAMA, SÜPER D.D.A veya TELEPATİ

Bu varsayım, Sharada'nın ayırıcı kişilik özellikleri ve tavırları kadar Bengali yaşamı ve gelenekleri hakkında bütün bilgisini, telepati veya D.D.A. aracılığıyla bilinmeyen bir dış kaynaktan almış olmasını gerektirecektir.

D.D.A. veya süper D.D.A'nın en güçlü

uzanımıyla bile elde edilemeyen öğrenilmiş bir yeteneğin dışında kalan, cevap verici ksenoglosinin de açıklanması gerekecektir. (Bu süper D.D.A terimi, çok ileri paranormal zihin durumunda her şeyin mümkün olduğu, bir tür geniş kapsamlı ve şimdi bir dereceye kadar kullanılmayan bir terimi işaret etmektedir. Bu bilimsel gözlemden çok, konuyu doğaüstü mucizeler alanına göndermektedir.)

Uttara/Sharada olayındaki değişik yorumlar listesinden şimdi geriye kalan en çok desteklenen son açıklamadır.

TEKRARDOĞUŞ

Birkaç faktör Stevenson ve Pasricha'yı bu yöne itmektedir. Bazı ayrıntılar tekrardoğuş türünden bir olayla ve geçmiş yaşam hatıralarının ortaya çıkmasıyla tutarlıdır: (1) Sharada'nın ifadeleri, bir yılan tarafından ayak baş parmağından sokulmasından sonra öldüğünü belirtmekteydi. (2) Uttara'nın çocukken yılanlara karşı bir fobisi vardı. (3) Annesi Uttara'ya hamileyken, tekmeleyerek kovduğu bir yılan tarafından ayak başparmağından sokulduğunu çoğu kez rüyasında görüyor ve bunun üzerine korkuyla uyanıyordu. Direk Uttara'yla ilgili hatıraların

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

tümünün anlattıkları oldukça açık görünmektedir.

Buna ilaveten Sharada'nın kişiliği, Uttara'nın normal kişiliğinden çok farklı olarak görüldüğünde, bir keresinde her iki kişiliğinde yavaşça birbirine karışmış gibi gösterecek kadar bilgi karışıklığı meydana gelmişti. Şu anda bilindiği kadarıyla Sharada belirgin kişiliğiyle ortaya çıkmaya devam etmekte ve şimdiye dek tam bir kişilik karışıklığı meydana gelmemiştir.

Bununla birlikte, kendisi de bir psikiyatrist olan Stevenson'a göre, süjeyi etkisi altına alıyor gibi görünen hatıralar olayı psikopatoloğların yabancı değil. Streslerle dolu olaylar hastayı etkileyebilir ve zaman zaman da bütünüyle zamanın farkında olmayabilir ve şimdi tekrar yeniden yaşanmış gibi geçmiş olaylardan şimdiki zamanda bahsedebilir.

Uttara/Sharada olayı, Hindistan'da Stevenson tarafından araştırılan, çocukları içeren, alışılmış tekrardoğuş tipinden farklıdır. Bazı istisnaları olmasına rağmen, alelade kişiliğin tümüyle yerine geçen bir başka kişilik tarafından bastırılması, bu olaylarda olağandışı bir şeydir. Araştırmacılar, süjenin bir önceki yaşamının hatıralarının en azından birkaç saat veya günlerce hakim olduğu ve süjenin bilenen kişiliğini maskeleydiği bu türden birkaç olay bildiklerini rapor ediyorlar. Böyle dönemler arasında, süje, Sharada'nın kim kişiliğinin ortaya çıktığı zamanlarda Uttara'da olduğu gibi çevresinin farkında değildir.

Stevenson, Gretchen ve İngiltere'deki Edward Lyall olaylarında olduğu gibi yetişkin olduktan sonra geçmiş yaşamlarını hatırlayan birkaç olaydan bahsetmişti. Edward

Lyall'ın "Second Time Round" adlı kitabı için bir giriş de yazmıştır. (Bu kitap A.B.D. "Born Twice" adıyla basılmıştır.)

Stevenson ve Pasricha, Sharada/Uttara raporuna son verirken Sharada'nın bir önceki yaşamının hatıralarına sahip olarak geçici dönüş yapmış ve süjeyi denetleyen bir örnek olduğuna inandıklarını söylemektedirler. Dikkatli biçimde sözlerine şunu ekliyorlar: "Uttara'nın bir evvelki yaşamının hatıralarını nasıl elde ettiğini söyleyemiyoruz, fakat cevap verici ksenoglosinin özelliği bu hatıraları D. D.A yoluyla elde ettiği yorumuna karşı bir kanıt getirmektedir. Bu nedenle, Sharada'nın şimdi Uttara olarak adlandırılan kişinin bir önceki enkarnasyonu olduğu varsayımında bulunmaya hak kazanıyoruz. Eğer bu böyleyse, bu durumda Sharada'nın hatıraları Uttara'nın bir parçasıdır ve 30 yaşlarındayken periyodik olarak ortaya çıkışlarına kadar gizli kalmışlardır."

Araştırmacılar sonuçların sadece deneme niteliğinde olduğunu ve daha fazla araştırma gerektiğini vurguluyorlar. Uttara/Sharada olayının tecrübelerinde eşsiz bir yeri olduğunu ve bunun sonucu olarak yeniden güçlü bir değerlendirmeye maruz kalabileceğini vurguluyorlar.

Olay eşsiz olduğundan, olayın ksenoloji yönünün önemiyle ilgili daha fazla araştırma yapılabileceği belirtilebilir. 1980 raporu; Sharada'nın biraz Marathi dili öğrendiğini ve Marathi'nin kaba biri olduğunu söylediğini (Belki de Bengali diliyle) beyan etmektedir.

Bu, ayrı ve dezenkarne olmuş bir kişiliğe karşı olarak (tamamen kişiliğe hakim olmuş) tekrardoğuş tipindeki bir kişiliğin öğrenme yeteneğiyle ilgili bir sorunu ortaya çıkarabilir. Dezenkarne olmuş kişi, bir dizi

hatıralardan çok gerçek bağımsız bir kişi olarak sayılabilirse, bir dil yeteneği elde edebilir, halbuki bir şahsiyet oluşturamayan hatıralar kompleksi bunu başaramayabilir.

Bu noktayı aydınlatabilecek diğer olayların analizi, ksenoglosi olaylarındaki gerçek obsesif durum (hakim kişilik) a karşıt olan tekrardegüş konusunu çözümlemede önemli yol olacaktır.

Cevap ne olursa olsun, her iki yorum da, Stevenson'un belirttiği gibi yaşamın sürekliliği ve kişiliğin ölümden sonra devamını göstermektedir. Böylece Ksenoglosi bu eski felsefi probleme bir çözüm olabilir.

Haziran 1981 "Fate" dergisinden
Türkçeleştirilmiştir.

DİKKAT!

" Derneğimizde yapılan 28 / Mart / 1987 tarihli bir celsede ismini açıklamayan, fakat Kâhinlik yaptığını söyleyen bir varlık 28 / Haziran / 1987 günü, saat 16.45'de, İstanbul'da hissedilir bir deprem olacağını söylemiştir. Varlığın ısrarı üzerine bu haberi yayınıyoruz. Hepimiz sonucu merakla bekliyoruz. Biz sadece, haberi aktarma görevini üstlendik. Duyuruyoruz."

VİCDANIN MAHİYETİ NEDİR? Baştarafı S. 4'de

Rİ'DAN olduğunu açıklayıcı hâl ve hareketlerin hiç birini ihmal etmeden yapabilmek, vicdan vasıtasıyla olur.

Kısaca:

Vicdan realitesinde olacak insan yahut insanlık,

1 - İdrak ve fahm

sahibidir.

2 - Geniş imkanlar içindedir.

3 - Tatbikatı bilerek yapar. (Vicdanı uyandır.)

4 - Mesuliyetini tayin ve takdir etmiştir.

5 - Hayatın türlü kanunlarına nüfuz etme yo-

lundadır.

6 - İlâhî İrade Kanunları'nın tecelliyatını hazırlayıcıdır.

7 - Yüksek Ruhî Planların tesirleriyle, devamlı ve kudretli irtibat kurmuştur ve Allah'ın rızası olandan gayrisini yapmaz.

Tohumu Ekenle Hasadı Toplayan Bir Değildir

* Erol KONYALIOĞLU *

FİİLLERİMİZİN NETİCELERİNİ TASARRUF ETMEK YUKARI'YA AİTTİR

Tekâmül etmek demek, insanın sahip olduğu anlayış seviyesini mütemadiyen zorlaması, yükseltmeye çalışması demektir. Şu içinde bulunduğumuz 20. Yüzyılın son demlerinde onca ilerlemeye, teknolojik gelişmeye, kompüterlere, uzay araştırmalarına bakıp da kendini tekâmül etmiş, gelişmiş zanneden; irade sahibi, şuurlu olduklarını zanneden bilginlerin, entellektüellerin ve cümle kibirli kardeşimizin kulaklarına çok şaşıracakları bir haber fısıldamak istiyorum:

"Siz, kumdan yaptığımız, bir dalgada dümdüz olacak, bir şatonun yanında kibirle göğsünü yumruklayarak babasına şövalyelik yapan ufacak bir çocuksunuz. Dünya'ya tek gözle, nefis perdesi ardından baktığımız için, algılama ve değerlendirmeleriniz her zaman yanlışlarla doludur. Sizin iradenizi, kararlarınızı, davranışlarınızı ve düşüncelerinizi gerçek zatınız değil, sizin dışınızdakiler yönlendirmektedir. Hayret edeceksiniz ama, Dünya insanını yetiştiren yüce bir Ruhsal Varlıklar Grubu vardır. Siz onların kulusunuz. Her türlü düşünce ve davranışlarınızın tanzimi Onlar'ın marifetiyle olur. Ektiğimiz tohumlardan süren başakların hasatı onlara aittir. İşte asıl konumuz bu. Siz ektiğinizi biçme hakkına sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Fakat, hayır.

Siz henüz o seviyede değilsiniz. Bütün fiillerinizin ve düşüncelerinizin sonuçlarını tasarruf eden, dağıtan, toplayan, değerlendiren, kullanan YUKARISI'dır. Bu hakikati öğrenene kadar ölüp ölüp, tekrar doğacaksınız." Bu bilginin kaynağı RUHÇU DOKTRİN'dir.

HASATIMIZI TASARRUF GÜCÜNE SAHİP MİYİZ?

Mutad anlayış sahiplerine, deterministik işleyen zihinlere, kuru bir sebep-sonuç zincirine yapışanlara garip gelebilir, ama insan henüz çaba ve emek sonucu elde ettiği hasadı kullanabilme, tasarruf edebilme liyakatinde ve kudretinde değildir. Denebilir ki: "Efendim, ben o kadar gayret gösterdim, alın teri döktüm. Elbette ki, biçtiğim ürünün sefasını süreceğim. Bu benim hakkım değil mi? Ben o kadar uğraştım, bu işin sahibi benim."

İlk bakışta sanki doğru gibi geliyor. İnsanların büyük çoğunluğu böyle düşünebilir. Yani, insan, ekip biçtiği hasadın sahibi ve tasarrufçusu olduğu zannına kapılabilir. Acaba gerçekten böyle midir? Gelin, düşünelim:

Her şeyden önce insan güçsüzdür, gerçek iradeden yoksundur. Çünkü bilgisizdir. Hem o kadar bilgisizdir ki, bir adım önünü görmekten bile acizdir. Katiyen abartmıyoruz. İnsan kendi ve başkaları için neyin gerekli olup, neyin olmadığını bilmez. Fakat,

kadar para topla, nasip olmazsa yiyemezsin. Kısacası nefis adına, bencillik adına da yaşasan, fazilet ve elcilik adına da yaşasan, nasip değilse asla ve asla yetiştirdiğin ağacın meyvelerini yemek garantisi yoktur. "Yahu, ben iyi niyetliyim, kimseye zararım yok, hep hayır işliyorum, neden benim işlerim ters gidiyor?" Gider. Gidecektir. Çok da iyi oluyor. Eğer taşıyacak gücün varsa, daha da kötü gidebilir işlerin. Yakınma. Üstelik şikâyetinden belli ki, sen daha hamsin. Hâlâ, rahatlık peşindesin. Senin bir kere Yukarı'ya güvenin yok. Yukarı'yla kontrat mı yaptın ki, sen hayır işliyorsun diye, işlerin rast gidecek! Hani benim sevaplarımın karşılığı, hani benim cennetim diye bas bas bağıracağıma, biraz düşün ve ne kadar azgın bir nefsin olduğunu gör. Sözüm ona, bu İlahî pazarlık içinde hayır işlediğini sanan ve karşılığında şeker bekleyen sen, bilerek ve sonucuna katlanmayı göze alarak, kötülük işleyen bir insana göre daha fazla zarardasın. İster inan, ister inanma. Sen tüccar zihniyetiyle hareket ediyorsun, çıkarıcısın, şuursuzsun; o ise gözü kara ve şuurlu bir serseri. Ama sen o bir karış postekinle, onun eline su bile dökemezsin. İki yüzlülüğün, ukalâlığın âlemi yok... Çürük çarık bir iki dogmatik bilginin, cennet hayalleriyle bereketini kaybeden ibadetinin de seni yükselttiği sanma.

Yaptığı her işi, işlediği her hayrı emeklerinin zevkini çıkarmak için yapan insan kadar kör, sağır ve vurdumduymaz bir uykucu olamaz.

HER İŞİN SAHİBİ YUKARISI'DIR

İşte, dananın kuyruğu koptu: Her işin sahibi, her şeyi kemâliyle gören ve bilen Yu-

karısı'dır; Ruhsal İdare Mekanizması'dır. Yalnız kendileri için yaşayan, yalnız çıkarlarını düşünen, akbaba gibi emeklerinin hasadına çullanan uyur-gezerlerin hiç işine gelmeyecektir bu bilgi. Ne diyoruz: "Kardeşim, sen önüne çıkan her işte elinden geleni yapacaksın. Evinde, işinde, sokakta, neyle meşgul olursan ol, en iyisini yapacaksın. Aklını ve vicdanını kullanacaksın; her türlü tedbiri alacaksın. Amma ve lâkin (işin en can alıcı noktasına geldik), bundan sonra işin peşini bırakacaksın, arkana bile bakmayacaksın. O işinin sonuçları başkalarına yarayabilir, hiç sonuç çıkmayabilir ve hatta sana zarar bile verebilir. Gıkın bile çıkmayacak. Hiç şikâyet etmeyeceksin. Kimseyi suçlamayacaksın ve şükretmeye devam edeceksin. Çünkü her işin sahibi Yukarı'sı'dır!"

İnsan kendine sorabilir: "Acaba ne kadar geliştim, benim tekâmül seviyem nedir?" diye. Tabii ki, madde kâinatı içinde yaşayan bizler, pirinç kadar beynimizle bu soruyu cevaplayamayız. Ama, belki kabaca diyebiliriz ki: Her işin ve sonucun sahibi Yukarı'sı'dır. prensibine göre düşünüyor ve yaşıyorsak, belli bir uyanıklığa doğru gidiyoruz demektir. Yalnız dikkat edin; bu bilgiyi bilmek değil, yaşamaktır önemli olan.

Biz bu daracık şuurumuzla Yukarı'yla aşık atamayız. Direnmek nafile. Biz onların canlandırıcı, yükseltici tesirlerine muhtacız. Yani aciziz. Kendinizi onların gerçek irade ve bilgilerine samimî olarak terk etmekten başka çaremiz yok. Bunu nasıl olsa yapacağız. Her şeyin doğrusunu Allah bilir. Ne eylerse, güzel eyler. Körlük bizde.

Biz sahnenin içindeyiz. Onlar dışındadır. Oyunu tepeden görüyorlar. Üstelik baştan sona, oyunu biliyorlar. Dahası, oyunu

sahneye koyan da onlar. Düşünün şimdi: Sahneyi, dekoru, senaryoyu hazırlayan, oyuncuları seçen onlar. Tiyatronun sahibi de onlar. Aynen böyle ve biz kalkmışız: Yapmam da, ederim de, bilirim de. Şu, bu. Bir sürü afra-tafra. İşin tuhaflığını, komikliğini görüyor musunuz? Gülerler adama. İyisi mi, şu dünya sahnesinde rolümüzü bilerek oynayalım da, işe yarasm.

Biz, iyiden-kötüden, gınahtan-sevaptan cezadan-mükâfattan anlayan, ikilem içerisin-de oradan oraya savrulan, lineer düşünen, bencil varlıklarız. Gerçek hayrı görmek için, kâhin olmak lâzım. Belli hedeflerin bilgisine kesin olarak sahip olmalıyız ki, bilerek fiiller işleyelim ve sonucu tasarruf edebilecek hâle

gelebilelim. Ama biz, karanlıklar içinde el yordamıyla ilerleyen kör gibiyiz. Işık az. Kendimizi, bilen bir Rehberle teslim etmek mecburiyetindeyiz. Ama körü körüne yürümekte direndiğimiz için de ıstıraplardan kurtulamıyoruz.

Varın siz düşünün: Tekâmül seviyesi ortada olan, henüz öğrenci olan, daima yanı-lan insan nasıl olur da, iradesi olduğunu, her fiilinin yemişlerini yemeğe hakkı olduğunu düşünebilir?

Kaldırdıkları her taşın altında altın arayan, işledikleri her fiilin karşılığını bencilce bekleyen, kendisini garanti altına almak için çarpınan "emeği kıymetlilere" duyurulur.

TEKRARDOĞUŞ

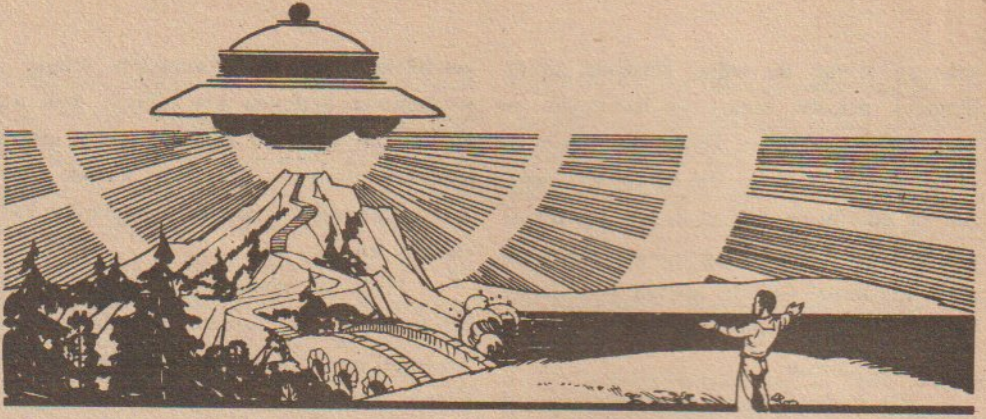
J. H. Brennan

GEÇMİŞ YAŞAMLARA BEŞ ANAHTAR.

GEÇMİŞ YAŞAMLARINI HATIRLAMAK İÇİN
GÜVENİLİR VE ETKİN TEKNİKLER.

ÇIKTI !

RUH ve MADDE YAYINLARI Fiyatı: 900 TL.

Kozmik Görüşe Çağrı

Türkçeleştiren: Muhammed Yahya THOMPSON

(Geçen Sayıdan Devam)

Konuya daha tarafsız bir yaklaşma, değişkenlerin sayısı ve çeşitleri meçhul olan çok karışık bir meseleyi incelediğimizi anlayarak, yargılamayı bir kenara bırakmaktır. Merkezî soru, "Yabancı zekâ ile etkileşimin ne münasebeti vardır?" olabilir. Böyle bir soruyu araştırırken, her şeyden önce, etkileşimin oldukça hakiki görüş imkânlarına (hatta daha geniş potansiyel imkânlarla) sahip olduğuna dikkat etmeliyiz. Çok çeşitli değer boyutları ve dünya dışı kaynak tarafından oldukça değişik niyetler üzerinde, hem hâkim, hem de potansiyel etkileşim için geniş bir spektrumun olması en muhtemel şeydir. Onların ne istedikleri hakkında zanlarımız, gerçek durumun ancak bir kısmı olur.

7. UZAYLILARIN DÜNYALILARA HEM ZARARLARI HEM YARARLARI VARDIR:

Buradaki "zarar" ve "yarar" sözcükleri,

altıncı bölümdeki "iyi" ve "kötü" sözcüklerinden biraz farklı şekilde ele alınmalıdır. Bu konuyu mümkün olduğu kadar geniş boyutlar içinde düşünmemizde yarar vardır:

a - Çok hassas ve zekîce bir yaklaşımla beşerî sorunların çözümlenmesi hızlandırılabilir,

b - Üstün bilginin düşüncesizce uygulanması sonucu insanın normal ruhsal evrim yolundan saptırılması,

c - Uzaylılarla karşılaşması sonucu dünya insanı kendi sorumluluğunu daha hızlı bir şekilde kabul etmeye başlaması,

d - Uzay kökenli sömürücü güçlerin dünya medeniyetinin çöküşüne veya köleliğine neden olmaları.

8. UZAYLILARLA GÖRÜŞTÜKLERİNİ İDDİA EDENLERDEN BİR KISMI HAKLIDIR

Bu tür görüşmelerin doğruluğunu tah-

İnsi çok önemlidir. Bu arada bu tür temas ve müdahalelerin çok eski tarihlerden beri uygulanmakta olduğunu da en azından hatırlamakta yarar vardır. Kuşkusuz bunların hepsinin doğru olduğunu iddia etmek en azından safdillik olur.

9. DÜNYA İNSANININ RUHSAL EVRİMİ KONUSUNDA UZAYLILARLA TEMASJ:

Dünya insanının evrim düzeyi üzerinde bulunan bir dünya dışı kökenli varlığın dünya ya da insanıyla ilgilenmesi pek olası olmayabilir. Şöyle ki, Borneolu bir ilkel adamı ele alalım. Bu kendi kültürünü bırakıp, örneğin Cambridge Üniversitesi'nde fizik öğrenimi görsün ve başarsın. Bu insan büyük bir olasılıkla tekrar geldiği topluma dönüp ırkdaşlarını/soydaşlarını kalkındırmaya çalışmayacak, fakat kendi öğreniminde ve gelişiminde ilerlemeyi tercih edecektir. Hiç değilse belli bir düzeye kadar bu böyledir. Belli bir aşamadan sonra eğitim/öğretim amacıyla geride bıraktıklarına dönüşler ve yardımlar düşünülebilir. Bu tür dönüşler birkaç türlü olabilmektedir:

a. Özel ortamlarda dünya şartlarına adapte olduktan sonra araçlarıyla dünyaya gelirler, dünya toplumlarına karışırlar, fonksiyonlarını icra ederler ve yine araçlarıyla çeker giderler.

b. Dünyalı annelerin çocukları olarak doğarlar, plânladıkları fonksiyonlarını tamamladıktan sonra bildiğimiz ölüm olayı

ya da dünya dışı bir araçla dünyadan ayrılırlar.

10. HER DÜNYA İNSANI GELECEKTE OLMASI MUHTEMEL UZAYLILARLA GÖRÜŞMELERE ve BUNLARIN GETİRECEĞİ SONUÇLARA KENDİSİNİ ŞİMDİDEN HAZIRLAMALIDIR:

Elimizde bulunan UFOlar'la ilgili olay ve bilgileri gözden geçirerek geleceğe yönelmeliyiz. Dış uzay kökenli bu günkü bir müdahale burada mı kalacaktır yoksa, etkileri geleceğe doğru mu uzanacaktır? Bunların düşünüülmesinde yarar vardır. Dış uzay kökenli müdahalenin geleceğe yönelik uzantıları zannedildiğinden fazla olacak ve olmaktadır. Dünya teknolojisi geliştikçe bu müdahalenin artacağına düşünülmeye başlandı. Şimdiye kadar olanlar büyük şoka hazırlık mahiyetindeki gelişmeler olarak kabul edilebilir. Değişik olan ya da tanımayanla yüzyüze gelmek insanın üzerinde tahmin edilemeyecek etkilere neden olabilir. Böyle bir şokun vereceği uyumsuzlukla dünya insanının "kozmetik vatandaşlığı"na girebilmesi söz konusu olabilir. Kuşkusuz dünya dışı böyle bir kültürel şok, dünya insanının ruhsal evrimi açısından da yararlıdır.

Tüm bu açıklamalardan ve ilgili olaylardan anlaşılacağı gibi, dünya gezegeni üzerindeki insanlarıyla birlikte "kozmetik karantina" durumunda etrafından tecrit edilmiş hâlde değildir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Sorunumuz

* Ruhi SARUHAN *

Uydurma Benliğimiz

Davranış Bilimleri'nde kişiler arası farkları görebilmeye ve aldıkları etkilere verdikleri cevapların kökenlerini belirlemeye yarayan bir Johari Penceresi vardır.

Şekilden de görebileceğimiz gibi, 1 numaralı bölüm, varlığın hem kendisi hem başkaları tarafından bilinen davranış ve genel karakter özellikleridir. 2 numaralı bölüm, başkaları tarafından gözlenebilen ve bilinen, ancak şahsın kendisinin bilmediği özelliklerdir. 3 numaralı bölüm, kişinin bildiği, fakat diğerlerinden saklamayı başardıklarıdır. 4 numara ise, ne şahsın kendisince ve ne de başkalarının bilinen kısmıdır.

Varlığın "tekâmül etmekte olan şahsiyeti" açısından bakıldığında, her bölüm ayrı birer önem taşır: Şayet kişi olduğu gibi görünmek cesaret ve yeteneğini gösteriyorsa, 1 numaralı pencere alabildiğine genişleyecek ve çevresiyle tesir alış-verişi artarak hızlanacaktır. Bu hâl, varlığın şuursal bünyesinde barındırdığı birtakım parazit tesirlerden kurtulmasına ve hatalarını düzeltmesine yarayacaktır. Dolayısıyla 3 numaralı bölüm, 1'in lehine daralacaktır. Artık çevresi tarafından rahatlıkla yapıcı eleştirilebilir hâle gelen varlık, bu tesirleri özümseyerek, kendi hakkında daha fazla bilgi edinerek 2 numaralı pencereyi de daraltacaktır. Sıra, 4 numaraya gelmiştir. Bu pencere, en çetin cevizdir. Özel çalışma gerektirir.

	Bilinen	Bilinmeyen
Başkaları Tarafından Bilinen	1	2
Bilinmeyen	3	4

Özel çalışmadan kasıt, bu pencerenin çeperlerini alabildiğine zorlayacak çeşitli yöntemler, dayanışma ve hep bilgi alıp uygulamadır.

● Madde İle İlişkimiz

Madde ile boğuşuyoruz. Her an, her dakika. Madde ile temas kurmuşuz. Yüksek Benlik açısından maddeye yardıma ve onun ruhsal tesire itaat edebilirliğini geliştirmeye çalışıyoruz. Bu arada varlık sebebimizi anlamaya, yani içinde bulunduğumuz mevzuun özünü özümzeye aktarmaya uğraşıyoruz. Bu durumu hızlandırmak elimizde. En azından hızlandırmaya çalışmak elimizde. Bu elindelik hâlimiz, en önemli insanî özelliğimiz ve gerçek rahmet...

Her şey bu rahmet üzere ruhsal varlık içindir. Varlık, madde ile uğraşırken kendisi ile yüz yüze gelecektir. Buna sebep, maddî mevcudiyetin Ruh için olduğudur. Zira mad-

mekân ve boyutun hüviyetini de orada enkarne olmuş varlıkların şuur kapasiteleri tayin eder.

Sadıklar Plânı'nın 6.5.1965 tarihli celsesinde bu durum anlatılmaktadır:

P -İnsan, tecrübe esnasında, eşyanın mahiyetini arıyorum derken kendi mahiyeti ile yüz yüze gelecektir. Çünkü eşyanın mahiyetini tayin eden husus, o tesir sahasının, madde mekân ve buudunun hüviyetini tayin eden, orada enkarne olan varlıkların şuur kapasiteleridir. Daha evvel de demiştik ki maddenin en büyük hüneri ve kaabiliyeti, ruhî tesirlere itaati ile ölçülür.

• Demek ki objenin hakiki mahiyeti, varlığın kendisi hakkındaki temel kaziyesini inkişaf ettirmekle ayan olacaktır. Objeye değer veren, objeyi değerli kılan, onu cevherî bir hassaya sahip tutan, varlığın kendisindeki büyük gaye ve asıl prensiplerdir."

Maddî Mekânı bizatihi tayin eden ruhsal varlık, maddeye âdeta bağlanarak, yani onunla sıkı bir ilişki kurarak irtibata geçmesi sonucunda beden oluşturur. Bedene enkarne olur.

Enkarnasyon, geçici bir bağ olmakla birlikte iki ayrı varlık (antite) olan ruh ve maddenin ayrı ayrı, yani kendi özelliklerini aynen koruyarak kaldıkları bir hâl değildir. Ruh ve Maddenin bir üçüncü antite oluştuurmaları hâlidir.

Beden hâli, Ruh'un tatbikatlar yapabilmemesine yarayan bir araçtır. Şuur sahasının en kaba uzantısını teşkil eder. Bir kanal ödevini görerek, tesir alışı-verişine yarar.

Bu esnada bir tehlike belirir. Adeta bir tuzak... Varlık önce bu tuzağa yakalanır,

sonra yavaş yavaş kurtulur. Yakalanmak da, kurtulmak da mukadderdir. Bu tuzak, aslında olmayan, farazî ve yapay bir kişiliktir. Tıpkı rüyada kendimizi, örneğin bir kuş olarak görmemiz gibi...

● Hakikî Ben ve Uydurma Ben

Demek oluyor ki, varlığın bir beden dışı serbest şuru var, bir de bedene bağlı beyin şuru var, İşte, kendini dış tesirlerin oluşturduğu yapay ihtiyaçlarla Ali, Veli, Doktor, akıllı, üstün, terbiyeli, hassas, müzisyen, falan, filan diye isimlendiren ve sıfatlayan bu beyin şuurumuzdur.

Söz konusu olan uydurma şahsiyetlerimiz konusunda, Sadıklar Plânı'nın 4.12.1965 tarihli celsesinden bilgi alabiliriz:

P - Problemlerin çoğu, ferdin şahsiyetine yakın, nefsanîyetiyle gayet sıkı alâkası olan problemlerdir. Fert, içinde bulunduğu durumun daha üstündeki bir realitenin tatbikatını yapabilmesi için, bir evvelki durumunun farkına varması icap eder. Dış hadiseler, sadece sizlerin ferdî tatbikatlarınızı kolaylaştırmak bakımından birer sebeptir. Bu bakımdan hepiniz, bütün insanlık, yegâne ihtiyacı olduğu vicdan seviyesine ulaşmak mecburiyetindedir. Bu bir noktadır. Ferdin bu noktaya ulaşabilmesi için pek çok süzgeçten, imtihandan ve ıstıraptan geçmesi icabeder. İcabın zarureti, yine ferdin kendi gerçek şahsiyetiyle uydurma şahsiyeti arasındaki tercihidir. Fert, insan demek istiyorum, uydurma şahsiyetlere, uydurma değerlere çok düşkün bir seviyededir. Bu, tam bir putperestliktir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Uydumanın karşısına sahili olan şahsiyetini koyabilmesi, imtihanlarla, ıstırapla ve dışarıda meydana gelen hadiselerle mümkün olmaktadır."

Beyin şuurumuz hastadır! Ama az, ama çok... Bu hastalık, nefsanîyet adını verdığımız hâldir. Geçicidir. Fakat çok çok uzun sürer. Nefsimizi tanımak yolundaki cehit ve gayretlerimizi yavaşlatan bir şuur hâlidir.

Nefsi tanımak, özbenliğimiz hakkında bilgi sahibi olmamız demektir. Bunun için de zayıf ve bağlayıcı yönlerimizi ayıklamamız gerekir. Bu konuda yol gösterici bilgileri içeren, Sadıklar Plânı'nın 10.2.1967 tarihli tebliğinden bir bölüm okuyalım:

S - Geçen celse, 'Nefsi tanımak, ancak onun zaafalarını teker teker bertaraf etmekle kaimdir' dediniz. Oysa ben şöyle düşündüm: Nefsi tanımadan önce zaafaları bertaraf etmek mümkün olmaz gibi geliyor bana. Bu hususta ne dersiniz?

P - Nefsi tanımaktan maksadımız, nefsanîyetin ne olduğunu bilmek değil özbenliğiniz hakkındaki bilgiye kavuşmak idi. Bu duruma göre şöyle söyleyebiliriz: Bir varlığın, kendi hikmet-i vücudu ve kendi sebebi hakkında, kendi bütünlüğü hakkında bir bilgiye, bir esasa ulaşabilmesi için, zaafalarını bertaraf etmesi lâzımdır. Çünkü bu zaafalar, kat kat bohçalar içerisine sarılmış bir elmas misalidir. Her bir bohçanın, sizi elmastan biraz daha uzaklaştırır. Olgun ve mükemmel insan, en son bohçanın açılmasından sonra ortaya çıkan elmas kadar parlak ve kıymetlidir. Bu yüzden, zaafalarımızı bertaraf etmeniz gerekir.

S - Bunun tatbikatını yapmaya çalışıyoruz. Yani elimizden geldiği kadar bu bahsetmiş olduğunuz bohçaları birer birer açmaya gayret ediyoruz. Fakat bazen bir şuur kapanıklığı içerisindedir bocalıyoruz ki, bu da insana büyük bir ümitsizlik ve yeis veriyor. Bunu yenmek bazı zamanlar müşkül oluyor.

P - Ruhî sahanızda açmış olduğunuz bu cihatta elbette ki yeis ve keder sizi takip edecektir. Yeis ve kedere sebep olan, idrakinizin kapanması ve şuurunuzun kararmasıdır. Fakat unutmayınız ki, tekâmülün "tedric kanunu" sizleri bir müddet sonra gene aynı şekilde, cehdiniz devam etti ise, ileriye doğru itecektir. O hâlde, sizlerin, kararlı şuurunuzun yerine kararmayan büyük şuurunuzun, serbest şuurunuzun çalıştığı ortaya çıkar.

Kendinizde olan mücadelede devamlı ataklar içerisinde kalmanız müşkül ve tehlikelidir. Çünkü her hâli ile, bir bedeniniz sizlere tanıdığı olduğu imkânlarla bağlı ve onunla mahsursunuz. Böyle olunca, bu noksanı telâfi etmek bakımından serbest şuurunuz bu işi beyin şuurunuza aksettirmeden, kendiliğinden yapar. Yapılan iş, bir sentez ve hazım işidir. İşte bu noktada da sabır gerekir. Ferdin sabrı, yüksek iyiliğe hamle etmekten bir an olsun vazgeçmemek ve bu uğurdaki gayretini esirgememek, cehdini kaybetmemek ve zafaya düşmemektir. Bunların küllisi, bir sabır içerisinde mütalâa edilir. Şüphesiz Yukarı'nın sizlerin içerinize dahil ettiği "ince ve yüksek tesirleri" unutmayınız. Bunlar, gerçek "rahmet" in

mübeşşiridir. Eğer vicdanınız, insanlık için gerekli olan seviyeyi bulmuş olur ise, idrakinizde ve şuurunuzda bir kararın mevzu bahis olmaz. İşte bu yüzden, vicdan realitesindeki insan, idrak ve şuurunun açıklığından dolayı ve bunların kendisine sağlamış olduğu bilgi sebebiyle kısa zamanda bir "vazife sezgisi merhalesi"ne doğru yol alır.

S - Demek ki bütün yapacağımız iş, sabrı ve cehdi devam ettirmek, mümkün olduğu kadar bu işi sürekli olarak yeni muhasebelerle sürdürmek...

P - Evet. Öyledir.

● Istirap Çeken, Bağlı Şuurumuzdur

Bağlı şuurumuz, bizim uğraşmamız, üzerinde çalışma ve deneyler, gözlemler yapmamız gereken çalışma alanımızdır. Bu çalışmayı yaparken, ana zorluklardan biri, yapacak olanın bizatihi kendisi olmasıdır. Bu, bir kobayın kendi kendine iğne yapmasına benzer. Tabii canı acıyacaktır. Yeis ve keder duyacaktır, ıstirap çekecektir. Yani deney yapan bağlı şuur, süje yine kendisi... Serbest Şuura ulaşmak için bunun şart olduğu bizlere her vesileyle iltar edilmiştir.

Kuşkusuz çalışma, çabalama, ıstiraplı olacaktır. Bu ıstirabın nereden kaynaklandığını aşağıda yine tebliğlerden alınan bilgilerle ifadeye çalışacağım. Daha önce, *Mesnevi'den*, konuyla ilgili pek hoş bir örnek var:

"Rivayetçiden şu hikâyeyi de dinle: Kazvinlilerin âdetleridir. Vücutlarına, kol ve omuzlarına, kendilerine zarar vermeksizin iğne ile mavi dövmele dövdürürler... Bir Kazvinli, tellâğın yanına gidip, bana bir dövme yap, fakat

canımı acıtma, dedi. Tellâk, söyle yigidin ne resmi döveyim diye sorunca, bir kükremiş arslan resmi döv dedi... Tellâk iğneyi saplamaya başlayınca, yigidin sırtı acımaya başlayıp, aman usta, beni öldürdün gitti. Ne yapıyorsun diye bağırdı. Usta, arslan yap dedin ya, dedi. Kazvinli sordu: Neresinden başladın? Usta, kuyrugundan dedi. Kazvinli dedi ki: Aman iki gözüm, bırak kuyrugunu. Arslanın kuyruğu ile kuyruk sokumum sızladı, nefesim kesildi, boğazım tıkaandı. Arslan varsın kuyruksuz olsun... İğne yarısından yüregime fenalık geldi. Bayılaacağım... Usta, Kazvinliyi kayırmadan, merhametsizce arslanın bir başka tarafını dövmeğe başladı. Yigit yine bağırdı: Burası neresi? Usta, kulağı dedi. Kazvinli, bırak, kulaksız olsun, orasını da yapma dedi... Tellâk şaşırды, hayli müddet parmağı ağzında kaldı. İğneyi yere atıp, âlemde kimse böyle bir hâle düştü mü ki? Kuyruksuz, başsız, karınsız arslanı kim gördü? Tanrı bile böyle bir arslan yaratmamıştır, dedi. Kardeş, iğne yarasına sabret ki, gâvur nefsin iğnesinden kurtulasm. Varlıklarından kurtulmuş olanlara felek de secde eder güneş de, ay da... Vücutunda nefsi ölen kişinin fermanına güneş de tâbidir, bulut da."

Istiraba tahammül ede ede, varlık ıstirap keyfiyetinden de kurtulur. Buradaki sabrı, nefissiz sabır olmak gerektir. Yoksa sinsi-ce, kurnazca, ardamaçlı hınzırca bir sabır değil. Bağlı şuur, hiç Yüksek Benlik'i kandırabilir mi?

(Devamı Gelecek Sayıda)

Hoşgörü Nedir?

Esra TULUNTAŞ

Yaşadığımız toplum içinde insanlarla ilgili tanımlar yapıyoruz. Sürekli olarak dışımızla uğraşıp, pek çok şeyi tenkit ediyoruz. Ayrıntılar içinde boğuşuyoruz. Mevcut enerjimizi süratle tüketiyoruz. Tenkit etmeye yanaşmadığımız bir kişi var, o kişi kendimiziz. Biliyoruz ki temelde her şey, insanın kendini tanımak istemesi ile başlar. Bu istegin merkez olması gerekir. O hâlde ne yapmamız gerekiyor? Bu sorunun cevabı çok sade ve açık.

Dünya hayatının icaplarından biri nedir? Hata.... hatalarımız. Ruh denen varlığın hata yapması çok doğaldır. Deneyim noksanlığı hatalarımızın sebeplerinden biridir. Hatalarımızla birlikte, acısını da yaşıyoruz. Kendimizden hareketle, yaşam içinde gelişme imkânları elde etmenin çabası içinde olmalıyız.

Çok defa başkalarının yanlışlarına - ters davranışlarına karşı saygı göstermek, fikir ve fiillerin karşısında kırıncı ve alaycı olmadan, yumuşak ve şefkatle hareket etmek gerekliliğini duymak, hoşgörülü olmaktır. Ancak, insanın kendi kanaatlerini terk etmesi ya da onları ortaya koymaktan, savunmaktan, bir fiil çıkarmaktan sakınması şeklinde anlaşılmalıdır. Her çeşit şiddet ve hile yollarını kullanmaktan kendini alıkoymasındır.

Varlıklar birbirlerine saygı duymalıdır. Ama bu saygıdan dünyasal kariyer ve yaş büyüğüne saygı duymak gibi kavramlar anlaşılmalıdır. Her varlık kendi görgü, bilgi ve tecrübesi oranında fikir ve fiile sahiptir. Ve bu görgü tek bir doğuşla, tek bir laboratuvar da (Dünya'da) kazanılmaz.

Hayatı anlamak için bir çabanız olmalı. Yetişkin insanlar olarak, yaşamımız farklı seviyede bir oyundur, verimli bir oyundur. Varlıklara değişik okullar ve okulların öğrenim devreleri içinde imkânlar verilir. Her varlığın içinde bulunduğu realitenin kendine özgü arzusu ve isteği vardır. Bu doğrultuda hakikat nedir? Tekâmülü kavrayış ve bu gidişin farkına varabilmek. Değişik süreçler içinde her şeyin mümkün olduğunu kavramak önemlidir. Hakikate yakın olanların, olmayanlara iyi niyet, anlayış, şefkat ve sabır ile muamele etmesi gerekir. Gerçek hoşgörü burada başlar. "Bilenle bilmeyen bir olur mu?" denilmiştir. Bilenin bilmeyene gösterdiği sabır, bir bilgiye dayalıdır. Varlık yalnız bunu öğrenmek için (X) kereler, tekrar tekrar doğmak durumundadır.

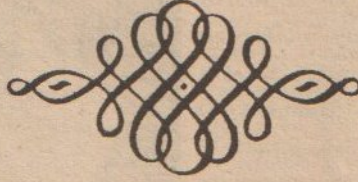
Ruh denen varlık kendisine karşı hoşgörülü olmalıdır. Ama, bu hoşgörü tevellere sapsamak, yanlışlarını görmezlikten gelmek anlamında alınmamalıdır. Çıplak olarak yanlışımızı ve doğrularımızı görebiliyorsak, başka varlıklara kusur bulmayız, bulamayız. Tabii temelde varlık sevgisi yatar. Doğası itibarı ile varlık, vicdanı ile değil nefsi ile hareket eder, vermekten çok almak ister. Egonun hakimiyeti kişiyi yönlendirir. Korkular varlığı sınırlar. Diğer varlıkları, onlar da yaratılışları diyerek, birer ruh varlığı olarak göremez. Madde ile olan sıkı ilişki bunu önler.

Ruhsal Rehberlerin tahammülleri, hoşgörünün en yüksek görüntüleridir. Şuur alanlarımız sınırlı olduğu için bir üstümüzü reh-

... almamız icabeder. Tövbe nedir? Bu suali
... sormamız gerekir. Kısaca, tövbenin ilâhî
... "Evrensel Hoşgörü" prensibidir.
Tekrar tekrar gelişimiz ve çok değişik im-
kanlar içine sokulmamız tesadüf müdür?
Ruhsal Rehberler'in bilgiye dayalı müsamaha-
lıdır. Zira bilgisizlikten doğan hata hoşgö-

ruyu hak eder. Fakat kişisel cehit tamamen
bir kenara itilmemek kaydıyla, bu böyledir.

Biz, birbirimizden üç boyut içinde bir
şeyler saklayabiliriz. Ama Ruhsal İdareciler
için bu laboratuvarın kapısı her zaman açıktır
ve deney tüpleri onların gözü önünde ve elin-
dedir.

ATEŞ ÜSTÜNDE YÜRÜYENLER

Joël André

- Ateşten oluşma bir halı üzerinde sanki çimenler
üzerindeymiş gibi çıplak ayakla yürüyenler.
- Ateş üstünde dans eden kadınlar.

Fiyatı: 600 TL.

RUH ve MADDE Yayınları

ÇIKTI !

Artistik Tekrardoğuşlar

Maden ocağındaki dar bir koridorda çalıştığı sırada Augustin Lesage'a (Ogüsten Lözaj) tesirli bir ses şöyle demişti: "Ressam olacaksın!" Önce olayı sanrı (halüsinasyon) sanmıştı, ama ses birkaç kez daha tezahür edince, Lesage dayanamayıp boya ve tuval satın aldı. Ses, kullanacağı malzemelerin adlarını, fırçaların numaralarını tam tamına ve de şaşılacak kadar profesyonelce terimlerle söylemiş ve tarif etmiştir; veronez yeşili veya gümüş beyazı gibi terimleri, adamcagız, hayatında ilk kez duymuştur. Bu tuhaf macera, o güne kadar desen veya renkler hakkında en küçük bir bilgisi bile olmayan sade bir vatandaş, daha sonraları doğallıktan çok uzak ve çok süslü püslü tablolar vücuda getirecek ölçüde ilginç bir resim medyomu niteliğini kazandırmıştır.

Zamanının metapsişikçilerinden biriyile birlikte yapılan bir deneyden sonra Lesage Mısır'a gitmiş ve orada, önceki hayatında Nil Vadisi'nde kraliyet ressamlığı yapmış olan bir sanatkarın tekrardoğuşu olduğunu ilham yoluyla öğrenmiştir. Anlı şanlı "atası"nın mezarındaki peyzajları hemen tanımıştır, çünkü bunlar, önceki hayatında bizzat yaptığı resimlerdir.

Augustin Lesage, "artistik tekrardoğuş"un tek örneği değildir. Ruhçuların yayınladığı yıllıklarda, ekserisi ancak tekrardoğuş kavramı yardımıyla açıklanabilen karmaşık nitelikli bir sürü olay boy göstermektedir.

AUGUSTIN LESAGE

Birkaç yıl önce Sovyetler Birliği'nde "yapay" artistik tekrardoğuş deneyleri yapılmaya çalışılmıştır. Bu ilginç çalışmanın liderliğini Dr. Raikov üstlenmiştir; bu araştırmacı, ipnoz konusunda uzmandır ve bu deneyi Moskova'daki güzel sanatlar koluna mensup öğrenciler üzerinde yapmıştır.

Birkaç ipnoz seansı boyunca süjeye, ünlü bir ressamın, örneğin Rafael'in, Mikelanj'in veya Leonardo da Vinçi'nin tekrardoğuşu olduğu ve bundan böyle tıpkı onun gibi, yani onun dehasına yaraşır bir biçimde resim yapabileceği telkin edilmiştir! Telkin su götürmez şekilde etkili olmuştur. Tarafsız

...örnekler, öğrencileri sorguya çekmişler ve sanat tarihinin en büyük ustalarının tekrardoğuşları olduklarını iddia ederlerken, bu süjelemleri yalancılıktan böyle konuşmadıklarını saptamışlardır. İşin daha da şaşılacak yanı, mesamın, telkinler sonucunda kendisini "sarı kuşatmış" olan dehanın zihniyetine yarasız tarzda eserler vücuda getirmiş olmasıdır. Hatta Raikov, konunun uzmanı olan bir sürü ustanın, bu yolla meydana getirilmiş eserlerle ilgilenmeden edemediklerini bile belirtmiştir...

Görüldüğü gibi, bu durumda gerçek bir tekrardoğuş değil, fakat tekrardoğuşta saptanabilen bir şeyler ortaya konmuş olmaktadır. Gerçekten de bu deneyler, ruhların göçlerine ilişkin bilimsel bir etüt oluşturmaları bakımından önem taşımaktadırlar. Ve ayrıca, filan veya falan kişi, filan veya falanın ruhunu taşımaktadır (*) derken, insanın son derece ihtiyatlı davranması gerektiğini de ortaya koymaktadır. Böyle durumlarda, süjenin üstün şuuraltının derinliklerinde yer alan ve de sözde tekrar doğuşuna çalışılan sanatkar kişininkilere benzeyen güç ve yeteneklerinin tezahürü de pekâlâ söz konusu olabilmektedir.

Raikov'un dışındaki diğer uzmanlar bu olayın, hiç bir surette, tekrardoğuşun bir delili olarak kabul edilemeyeceğini belirtmektedirler. Lesage'inki gibi örnekler, yine de, bazı olguların, Raikov'un parapsikolojik tezi hâline indirgenemeyeceğini göstermektedir. Artistik niteliklerin tezahürü, şuurlu veya şuursuz bir görünümde de olsa, basit anlamda indüktif (tümevarımcı) bir fenomen olarak açıklanamayacak kadar özgül (spesifik) ve önceden kestirilemez özelliklidir. Bir kez daha belirtelim ki, araştırmacı tarafından elde edilmiş olan sonuçlar, insanı, tekrardoğuş gibi karmaşık (complexe) bir sırta yaklaşırken sakımlı davranmaya sevk etmektedirler. Ama bu sonuçlar, bu çetin bilmeceyi açıklama girişiminde, yine de, tartışma götürmez şekilde yardımcı öğeler olarak işe yaramaktadırlar.

(*) : Halka anlatmada kolaylık olsun diye kullanılan böyle bir ifadeye, konunun ehli olanlar itibar etmezler. Zira filânın ruhu, falanın ruhu olmaz; ruh varlığının filân veya falan bedeni olur; yani ruh varlığı, ete kemiğe bürünüp bazan filân olarak, bazan da falan olarak görünür; demek ki, asıl olan Ruh Varlığıdır, beden ise onun laboratuvar aletinden başka bir şey değildir; kısacası asıl BEN, Ruh Varlığıdır.

Dr. Moreau'nun Adası

* Mehmet ERGİNER *

Bir süre önce televizyonda bir film izledik: Doktor Moreau'nun Adası. Kimisi için ilginç, heyecanlı; kimisi için ise soğuk ve sevimsiz olabilen bu filmde, gemisindeki kaza nedeniyle bir adaya düşen Andrew adlı bir kazazedenin başından geçen olaylar canlandırılıyordu.

Adada, biyolojik bazı araştırmalar yapan Moreau adında bir doktor vardı ve adayı deneyleri için adeta bir laboratuvar hâline getirmişti. Dr. Moreau (Moro) kendi sentez ettiği bazı ilaçları adada yakaladığı vahşi hayvanlara enjekte ediyordu. Günlerce yapılan bu enjeksiyon ile hayvan yavaş yavaş insan şeklini alıyor, hatta konuşmayı öğreniyordu. Moreau'nun kendine hizmetkâr olarak çalıştırdıkları arasında bile, bu şekilde sonradan insanlaştırılmış hayvanlardan bazıları vardı.

Dr. Moreau yarı insan yarı hayvan olan bu yaratıkların sadece şekil değil, insanı adettığımız değer yargılarını da aşılama çalışıyordu. Onlara yasalar koymuştu ve sık sık tekrarlamalarını sağlamıştı. Bu bakımdan kendi aralarında, eski vahşiliğinin duyguları ile hareket etmeye yelteneni uyarıyorlar ve ona yasaları söylettiriyorlardı. Moreau'nun empoze ettiği yasalar: "*Kan dökmek yok, kimseyi öldürmek yok...*" gibi tamamen eski vahşi doğalarına ters gelen, fakat biz insanların ferdi olarak değil toplum içinde yaşayan bir sosyal varlık olarak davranmamıza benzer şekilde davranmalarını emreden yasalar. Bir defasında Andrew yalnız başına bu yaratıkların ma-

garasına girince, içlerinden bazılarının pençeleri kaşınmaya başlamış fakat biraz daha vahşilikten uzaklaşmış olanların, yasaları tekrarlatmaları sonucunda hayatını kurtarabilmişti.

Film, bu konu üzerinde değişik, heyecanlı sahneleri de bünyesine katarak sürmektedir. Onu sadece bir macera filmi olarak izlemek verimsiz bir müşahede olur. Esasında her karşılaştığımız olayı, yaşadığımız her hâleti bir fırsat olarak değerlendirmeye ve sonuç çıkarma becerisini elde etmemiz gerekir. Bu açıdan, film bize, insanogunun içinde bulunduğu durumu ile birçok benzer nokta olduğunu çağırıştırır. Eğer, et, kemik ve kandan oluşmuş bu beden içinde yaşadığımızdan dolayı (yani bir yerde hayvanî bir beden taşıdığımız gerçeğine, "ne yani ben hayvan mıyım?" diye itiraz eden nefsaniyetimizin sesini bir an için duymazlıktan gelerek) kendimizi filmdeki yaratıklara benzetecek olursak; yeryüzünde de fazla farklı bir tablonun olmadığını görmekte zorluk çekmeyeceğiz.

Yeryüzünde de insanlar, içlerindeki *saldırgan duygularını* başkalarını öldürmekle tatmin ediyorlar. Ara sıra, bizim gibi yeryüzünde bir beşer olarak yaşama zorunluluğundan kurtulmuş seviyedeki varlıkların yeryüzüne bir "*bilgi kapsülü olarak yasalar*" gönderdiklerini görüyoruz. Bu yasalar "din" adı altında hep aynı şeyleri işledikleri hâlde (çalmayacaksın, katletmeyeceksin, zina etmeyeceksin...vb.) hâlâ insanoglunu yaşadığı vahşi hâletinden

...hümiş değildir. Hâlâ Dünya'nın bir-
...verinde savaş, birçok yerinde kan dök-
...birçok yerinde hırlaşmalar, pençe gös-
...sürüp gitmektedir. Bunların görül-
...yerlerde de durum mükemmel sayıl-
...Dikkatli bakılacak olursa didişmeniņ
...sadece sıcak savaş şeklinde olmasının ge-
...mediği de açığa çıkar. Oralarda da kar-
...sındakini ekonomik olarak ezme, yok et-
...me, en azından çelme takma çabalarının
yođun olduğu görülür.

Bunları normal kabul etmek ve piyasa
gereği olduğunu düşünmek *orman-kanunu-*
nun normal olduğunu kabul etmektir. Or-
mandaki kanun orada geçerlidir ve orada
yaşayan hayvanların insanca davranışlar i-
çinde olmaları beklenemez (örnekteki film
gibi sinema filmleri dışında). Fakat insan
olduğunu iddia eden kişilerden beklenir.
Bu noktada biraz daha cesaretli bir düşünce
ile, henüz insan olmadığımızı, beşer seviye-
sinde varlıklar olduğumuzu, insanlaşmak i-
çin ise biraz daha yolumuz bulunduđunu
hatırımıza getirmekte fayda vardır. Zira sı-
cak, soğuk savaş, ekonomik savaş gibi kit-
lesel hâli bırakıp bireysel hâli gözönüne al-
dığımız zaman bile durumun pek farklı ol-
madığımızı görüyoruz. Menfaatimize zararı
dokunan birine düşmanca duygular besliyo-
ruz. İş hayatında ön sıralara geçebilmek
için, rakiplerimizi zor durumda bırakmayı
meşru sayıyoruz. Başkaları hakkında de-
dikodu yapıyor, karşılaşmca da yüzüne

gölerek iki yüzlü bir karakter oynuyoruz.
Hoşlanmadığımız kişilerin başına gelen
tatsız olaylardan hoşlanıyoruz. Sinirimize
dokunan kişiler için ise: "Ah elime bir
geçse..." diyoruz. Kızdığımız birini kafa-
mızın içinde katletmemiz, parçalamamız,
bu işi gerçekleştirmediğimiz için bizi
mazur göstermez. Kanunî nedenlerden
ve cezalardan dolayı yapamadığımız için
ancak kanun karşısında suçsuz sayılırız. A-
ma insanlık adına en ağır suçu işlemiş sayı-
lırız ve yerimiz insanların yanı değil, ehlile-
şincéye kadar kendi dostlarımızın yanı, ya-
ni Dünya İni'dir. Ne vakit ki nefsimizi ter-
biye edip ehlileştiririz, o zaman bizi kapa-
tıldığımız bu yerden çıkarırlar. Zaten kim-
senin çıkarmasına da gerek yok, kendimizi
kendiliğinden o seviyenin varlığı olarak bu-
luruz.

Yeryüzü, cazibesi ile, bizi buradan kur-
tatacak olan faaliyet, düşünce ve davranış-
larımıza zorluk çıkarmaktadır. Ancak kur-
tuluş, mücadele ile gerçekleşir. Bu müca-
dele, nefis ile olan mücadeledir. Bu mücade-
le sırasında ıstırap kaçınılmazdır. Fakat
Dünya zaten keyif çatmak için gelinen bir
yer değildir. Varlığın kendini bilmesi, nefsi-
ni tanıması, eksikliklerini gidererek tekâ-
mül etmesi için gelinen bir yerdir. Tekâmül
ise, yeryüzünde yaşarken nefsimize uyarak
geçici olarak geciktirsek de eninde sonunda
devam etmek zorunda olduğumuz bitmeye-
cek bir yoldur.

DUYURU

Elimize geçecek havale kâğıdının arkasına istediğiniz yayımların ad-
larını lütfen yazınız.

Ruh ve Madde Yayınları